

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

**CYBER
BULLYING**

**IO1 –
PRODUS
INTELECTUAL**

BULLYING ȘI HĂRȚUIRE PE INTERNET POVESTIRI PENTRU ELEVI

Proiect:

**„Abilități de Conștientizare și Prevenire a Hărțuirii
și a Discursului Violent pe Internet la copiii de vârstă școlară”
(CYBERAWARE, Nr. 2020-1-LT01-KA201-077819)**

PARTENERI:

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Contribuții din partea partenerilor:

Vaida Martyšienė

Silva Blažulionienė

Robertas Kavolius

Giedrė Petrošienė

Silvija Simpukienė

PhD Irina -Elena Macovei

Halil Yavuz

Raşit Araz

Enrique Pérez-Carrillo de la Cueva

2021

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Cuprins:

Introducere.....	4
Forme de intimidare pe internet.....	5
Povestiri pentru copii	6
1. Insulte în spațiul cibernetic (Povestea Irmei).....	7
2. Insulte în spațiul cibernetic (Povestea lui Marius)	9
3. Impostorul sau Furtul de identitate și distrugerea reputației cuiva(Povestea Ievei).....	10
4. Impostorul sau Furtul de identitate și distrugerea reputației cuiva (Povestea lui Danute).....	11
5. Insulte în spațiul cibernetic (Povestea lui Thoma).....	12
6. „Coșmarul Facebook” (Povestea Clarei).....	13
7. Tu ești “grasă, proastă și urâtă” (Povestea Dianei).....	15
8. “Ești un gunoi. Sper să mori!” (Povestea lui Cristian).....	17
9. “Sunt fata cu epilepsie” (Povestea Clădiei).....	19
10. “Este o glumă și doar ne distrăm” (Povestea lui Iris).....	21
11. Tratează așa cum vrei să fii tratat (Povestea Sauliei)	24
12. Protecția datelor personale	28
13. Siguranța partajării conținutului(Povestea lui Antanas).....	30
14. Scrierea comentariilor într-un spațiu public	33
15. Verificați ce faceți public (Povestea Sagitei).....	36
16. Noi suntem diferiți, dar egali.....	40
17. Nu sunt un hoț	44
18. Nu URA este COLEGUL meu.....	50
19. FII PUTERNIC.....	57
20. Eu sunt CINE SUNT	65
21. Mamă, cât timp mi-a rămas până să fiu cu Dumnezeu?.....	71
22. Când v-a înceta această situație?.....	73
23. Povestea unui supererou.....	76
24. Cazul lui Martin.....	78
25. Koizora, o dramă plină de iubire.....	80
Informații utile pentru copii din Lithuania.....	82
Informații utile pentru copii din Spania.....	83
Informații utile pentru copii din Turcia.....	84
Informații utile pentru copii din Romania.....	85
Referințe.....	86

Cyberbullying-ul poate lua forma e-mail-urilor, mesajelor de pe site-urile de chat sau a rețelelor sociale. Cyberbullying-ul poate avea loc prin folosirea telefonului mobil. Există forme directe și indirecte de cyberbullying. În forma directă, agresorul atacă el însuși victima, și în formele indirecte folosește alte persoane pentru ai face treaba „murdară”, rămânând în același timp anonim. Cyberbullying-ul indirect poate fi descris foarte bine de situația în care agresorul pretinde că este altcineva prin folosirea datelor de logare ale respectivului. În acest caz persoana a căror date au fost utilizate, s-ar putea să nu știe că a contribuit la agresiunea cibernetică.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Forme de cyberbullying:

Insulte într-un spațiu virtual, când un copil este insultat în public și este văzut și auzit de alții. De exemplu, sunt postate diverse injurii pe profilul său social, copilul fiind poreclit în public.

Impostorul - cel care ia locul altei persoane și îi distruge reputația. În spațiul cibernetic este ușor să rămâi anonim și să îți ascunzi identitatea de asemenea poți să pretinzi că ești altcineva. De exemplu, un elev din clasa a VII-a se preface că se distrează pe seama unui coleg de clasă și trimite scurte mesaje unor fete din clasă, în numele său, poreclindu-le în cuvinte urâte.

Frauda prin obținerea de informații personale și divulgarea acestora către alții. Acestea pot fotografii, videoclipuri, detalii de conectare și alte informații importante pe care un copil nu dorește să le împărtășească altora.

Respingerea și neacceptarea într-un grup de prieteni într-o cameră de chat, într-o rețea socială. De exemplu, elevii unei clase șterg de comun acord pe unul dintre colegii din lista lor de prieteni.

Calomnia pe Internet atunci când sunt răspândite zvonuri despre un copil sau un grup de copii. De exemplu, fetele numesc doi dintre colegii lor "cuplu", trimițând mesaje și e-mail-uri altor colegi de clasă, răspândind informații false.

Hărțuirea când cineva este amenințat într-un fel anume, de exemplu cu bătaie sau susținând că este supravegheat în secret.

Filmarea, încărcarea și distribuirea de acte violente în mediul online. Este important de menționat fenomenul numit "happy slapping" sau "plesnirea fericită".

Acest fenomen a apărut în Anglia, când niște tineri au lovit o persoană aleasă la întâmplare, au filmat acest atac cu camere de amatori, cum ar fi telefoanele mobile și au postat ulterior înregistrarea în mediul online. Partea cea mai importantă a acestui atac este reacția victimei la această acțiune neașteptată. Ea pare ridicolă observatorilor și mai târziu privitorilor. Se constată că tot mai mulți tineri se angajează în acest tip de „divertisment”, iar formele de violență pe care le aleg devin din ce în ce mai agresive.

Povestiri pentru elevi

Insulte în spațiul cibernetic (Povestea Irmei)

1

DESCRIEREA POVEȘTII

Irma: Cineva anonim îmi scrie constant mesaje și cel mai neplăcut lucru pentru mine este că acele mesaje sunt foarte batjocoritoare, de ex. "Deci ce mai faci, scroafă grasă"

VÂRSTA COPILULUI

12 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

1. Nu oferi oricui adresa de email, numărul de telefon, sau adresa de acasă.

Bullying-ul poate avea loc nu numai la școală - are loc și în afara școlii, și de asemenea în spațiul cibernetic. De exemplu, mesaje neplăcute, jignitoare, amenințări sau cereri, pot fi trimise de pe telefoane mobile. Împărtășiți-vă informațiile personale doar prietenilor foarte buni, care vă vor proteja de astfel de neplăceri.

2. Nu răspundeți la nici o încercare de contact (mesaje, apeluri, email-uri) care intenționează să interfereze sau să atragă atenția. Răspunsul, interesul, încurajează continuarea bullying-ului.

3. Nu ștergeți mesaje. Dacă descoperiți că mesajele au conținut intenționat injurios, intimidant, agresiv, salvați-le pentru a avea dovezi mai târziu. Nu este necesar să citiți mesajele.

4. Blocați pe cel care le-a trimis. Puteți bloca numărul de telefon de la care primiți mesaje sau apeluri. Site-urile web, cum ar fi rețelele sociale, pot de asemenea bloca pe cineva care vă jignește, prin modificarea setărilor de confidențialitate.

5. Comunicați abuzul persoanelor sau organizațiilor care vă pot ajuta. Puteți contacta administratorul site-ului web sau linia de asistență (www.draugiskasinternetas.lt). Dacă doriți să primiți un răspuns de la personalul „liniei fierbinti”, vă rugăm să oferiți datele dumneavoastră de contact. Dacă ați experimentat hărțuirea cibernetică, puteți de asemenea să contactați poliția la numărul 112 sau să trimiteți e-mail la adresa: [email info@policija.lt](mailto:info@policija.lt).

6. Evitați spațiile cibernetice unde ați putea întâlni infractori. De exemplu, dacă sunteți hărțuit în timp ce jucați un joc online, încercați să găsiți un alt loc sau mod de a juca acel joc.

7. Vorbește cu oameni în care ai încredere. Discuția cu părinții, prietenii, profesorii și alte persoane, este o modalitate excelentă de a găsi rezolvarea unei probleme.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

1. Fă-ți complimente.

Profesorul le dă o sarcină elevilor: adresează-ți trei complimente.

Această activitate îi va instrui pe copiii să se respecte și să se iubească pe ei înșiși, crescându-le încrederea în sine. După aceea profesorul poate discuta cu elevii:

A fost greu? De ce? Cum te simți după ce ți-ai făcut un compliment?

**ACTIVITĂȚI DE GRUP
NONFORMALE**

2. Lumânarea

Toată lumea se așează în cerc. Lumânarea este aprinsă. Persoana care ține lumânarea spune către grup complimente despre o persoană care se află în cerc, dar fără să îi rostească numele. Când termină, întinde lumânarea celui despre care vorbea. Activitatea este încheiată când toată lumea a fost complimentată de două ori. Ca un indiciu, profesorul ar trebui să vorbească primul despre acele persoane care, poate sunt mai puțin apreciate în grup.

3. Complimentează un prieten

Profesorul împarte elevii în perechi.

Fiecare cuplu de elevi ia câte un măr prins în mai multe bețe. Elevii scot câte un băț din măr și fac un compliment partenerului său. După, discută despre sentimentele resimțite în timpul activității. Mai multe bețe, mai multe complimente au fost făcute. Complimentele nu se pot repeta.

cial Networks

Insulte în spațiul cibernetic (Povestea lui Marius)

DESCRIEREA POVEȘTII

Marius: La școală și pe Facebook, continuu să primesc comentarii urâte pentru că am pistruu... Colegii de clasă aproape au uitat cum mă numesc, ei mă strigă doar "ryžasnukis (botul maro)". Știți cum pot scăpa de pistruu?

VÂRSTA COPILULUI

12 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

Profesorul către elev:

Fii prietenos cu un copil care este agresat. Arată-i că vezi ce se întâmplă cu el și că îți pasă. Dacă poți, încearcă să fii cu el cât mai des - agresorului îi va fi mai greu să-și bată joc de el când acesta nu este singur.

Profesorul inițiază discuția:

Cum ne diferențiem unul de celălalt? Ar trebui discutate diferențele exterioare dintre oameni. Întrebări: Ce s-ar întâmpla dacă toți oamenii ar arăta la fel? De ce oamenii văd aceeași persoană în mod diferit? Este recomandat să vizionați filmul "Freckled Summer" și să discutați, de ce dragostea eroului din film nu a fost împiedicată de diferențele exterioare.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Fiecare persoană, dacă vrea să prevină bullying-ul, trebuie să știe de ce e important să îl oprească. Probabil fiecare copil a experimentat bullying-ul la un moment dat înainte sau este hărțuit de alții. Vorbind despre asta și renunțând la acele sentimente dăunătoare, vor putea empatiza mai bine cu ceilalți asemenea lor. Acesta este motivul pentru care puteți să aveți o sesiune de auto-descoperire, în timpul căreia, fiecare elev se va privi mai adânc pe el însuși, descoperind ceea ce vor să schimbe la ei înșiși și ce înseamnă să fii victimă.

Elevii își vor picta propriile costume „Fără fețe false”, unde își vor spune povestea personală despre bullying. În timpul activității, va fi redată muzică, care va ajuta la eliberarea sentimentelor. După aceasta toți își vor purta costumele, și vor discuta.

Impostorul sau furtul de identitate și distrugerea reputației cuiva (Povestea Ievei)

DESCRIEREA POVEȘTII

Telefonul și adresa de e-mail ale Ievei au fost plasate pe un site de întâlniri unde fata era prezentată ca fiind “o fată fierbinte care îți poate îndeplini cele mai secrete dorințe”. Fata a început să primească tot felul de mesaje și sugestii cu un conținut sexual explicit.

VÂRSTA COPILUI

13 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

Unde este crima?

Ce pot face pentru a elimina aceste informații de pe website?
Discuții: Particularitățile comunicării cu administratorul site-ului web.
Învățați copiii să pregătească un raport oficial către administrator, intruiți elevii să își exprime dorințele în scris.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Invitați elevii seniori să caute informații despre securitatea în spațiul cibernetic, faceți prezentări, și învățați copiii despre pericolele Internetului și cum le pot evita. Adesea, informațiile auzite de la elevii sau copiii mai mari pot părea mai interesante, mai clare și mai accesibile pentru elevi, decât prezentate de un adult.

Impostorul sau furtul de identitate și distrugerea reputației cuiva((Poveste a lui Danute)

DESCRIEREA POVEȘTII

M-am certat cu o "prietenă"... Și ea se răzbună pe mine prin Facebook... A creat un profil fals. De unde să știu că este ea? Bine, ea are deja două profile false, și acum un altul pe care îl folosește împotriva mea. Ea împărtășește fotografii cu mine și apoi, scrie comentarii de genul: 'Maimuță', 'monstru', 'gunoi nenorocit '...' "

VÂRSTA COPILULUI

12 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

Profesorul poate analiza situația din două aspecte:

1. De ce o persoană pretinde că este altcineva? Ce fel de personalitate se poate angaja în astfel de activități? Poți avea încredere într-o astfel de persoană? Care-i sunt scopurile? Ce rău poate face societății și în mod special celui cu personalitatea înrobătă? Care este responsabilitatea pentru pentru un astfel de act?

2. Cum se simte o persoană când este furată? Tur al hoției, furt intelectual, și furtul de personalitate, cum ne poate afecta acest lucru? Care este relația dintre victimă și societate? De ce este fluctuantă această conexiune și care sunt consecințele? Unde să caute ajutor?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Adesea puterea este asociată cu violența. Această activitate folosește creativitatea lucrului în grup pentru a aborda problemele violenței în spațiul cibernetic, și modalități de a rezolva aceste probleme. Această activitate include drepturi precum 1. Dreptul persoanei la securitate. 2. Dreptul de a nu fi agreat. 3. Dreptul la viața privată și la protecția onoarei și a reputației.

Participanții au de făcut o centrală electrică - care să genereze energie pozitivă și creativă a minții. Activitatea este împărțită în două părți: prima parte, un brainstorming a expresiilor violenței (zece minute), și partea a doua, lucrul în centrala electrică (șaiszeci de minute). La final toată clasa va avea o mini discuție despre hărțuirea pe internet.

Insulte în spațiul cibernetic (Povestea lui Thoma)

5

DESCRIEREA POVEȘTII

Colegii de clasă l-au filmat pe Thomas urinând în toaletă și au încărcat filmulețul pe rețeaua socială de network, “etichetând” copilul, ca apoi toată lumea să îl vadă, să comenteze, și să își bată joc de el.

VÂRSTA COPILULUI

12 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

- De ce copiii sunt interesați de activități non-publice și de acțiunile umane? De ce i s-a întâmplat asta lui Thomas?
- Cum se simte Thomas?
- Ce crede el despre sine?
- Ce ar trebui să creadă despre copiii care își bat joc de el?
- Are prieteni la școală care l-ar putea ajuta?
- Le-a spus vreodată profesorilor, părinților săi, ce se întâmplă?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Teatrul Forum

Unul dintre cele mai importante lucruri în a preveni cyberbullying-ul, este să înțelegi cum și ce simt oamenii hărțuiți sau de ce oamenii se poartă așa, de asemenea să observeți acest lucru și să îl opriți.

Elevii vor fi împărțiți în grupe și fiecare grup, într-un timp scurt va pregăti un mic joc de rol în acord cu situația descrisă. După prezentarea piesei vor repeta aceeași situație încă odată. De această dată fiecare persoană din public poate opri piesa și să înlocuiască un actor și să schimbe situația într-un mod pozitiv. Credem că această metodă îi va ajuta pe elevi să empatizeze cu rolul infractorului, victimei și apărătorului.

Sesiune de desen

Unul din motivele pentru care apare agresiunea este lipsa de empatie și prietenie și lipsa dorinței de a înțelege o altă persoană. Pentru a pregăti elevii să fie mai atenți față de altele, un profesor poate organiza împreună cu ei sesiunea de desen. Doi participanți vor trebui să creeze un desen folosind doar cu o pensulă și o mână. După încheierea activității, puteți purta o discuție.

Coșmarul Facebook (Povestea Clarei)

6

DESCRIEREA POVEȘTII

Numele meu este Clara și povestea care ți-am spus-o s-a întâmplat acum doi ani, când aveam 16 ani. Nici nu mi-am imaginat atunci cât rău îmi pot provoca niște fotografii.

Totul a început când am cunoscut un băiat pe Facebook. Mi-a spus că are 18 ani și am vorbit cu el în fiecare zi. M-a făcut să mă simt bine, m-a înțeles și timp de o lună a fost sprijinul meu. M-am simțit specială cu el. Până atunci, nu avusesem niciodată o astfel de experiență cu un băiat.

Nu ne-am întâlnit niciodată față în față, am vorbit doar pe Facebook prin mesaje scrise și audio. Întotdeauna inventa ceva când voiam să îl sun prin apel video. Mi s-a părut ciudat, dar atunci acest lucru nu m-a făcut să gândesc prea mult și nu i-am acordat atenție.

După un timp mi-a cerut să trimit fotografii cu mine în lenjerie intimă, și apoi dezbrăcată. La început nu am vrut, mi s-a părut greșit, dar apoi m-a convins. Mi-a spus că sunt frumoasă și vrea să fiu mai aproape de el. Mi-a spus că nu am de ce să îmi fac griji, că ne vom vedea curând și totul va fi bine. El mi-a câștigat încrederea și în cele din urmă am acceptat.

De acum a început coșmarul meu. Nu mai era acel băiat înțelegător și iubitor care mă făcea să mă simt specială, voia tot mai multe fotografii. Când am refuzat și am vrut să mă despart de el, au început amenințările.

Mi-a spus că va posta toate fotografiile mele pe site-uri porno și le va trimite părinților mei, colegilor și directorului școlii unde studiez. Și dacă spun cuiva despre noi va fi și mai rău. Eram foarte speriată și nu știam ce să fac. Am plâns o săptămână întreagă și mi-a fost foarte teamă că părinșii mei vor afla. M-am simțit foarte rău și rușinată. De asemenea mi-am imaginat cum află toți colegii și profesorii mei și sunt dată afară din școală.

Amenințările s-au repetat zi de zi. L-am blocat pe Facebook, dar a revenit cu conturi false. Știam că era el. Eram disperată și mi-am șters contul de Facebook. Prietenii mei m-au întrebat ce se întâmplă, dar am inventat niște scuze stupide. Am început să i-au note mici. Nu mă puteam gândi la nimic altceva.

Părinții mei au observat de asemenea că nu sunt bine, dar le-am spus că sunt stresată cu școala. Nu puteam dormi bine, nu puteam mânca. După câteva luni m-am liniștit. Aveam contul de Facebook închis și nu am mai auzit nimic despre el. Deja trecuseră mai mult de 6 luni și am decis să îmi redechid contul. Am crezut că a uitat de mine. Am fost singură din clasă care nu avea cont de Facebook și Instagram. Dar pacea mea nu a durat mult. M-a abordat din nou cu aceleași amenințări, având un cont fals cu alt nume.

M-am panicat din nou. Nu știam ce să fac și eram disperată. Cu greu am decis să discut cu psihologul școlii. I-am povestit tot ce mi s-a întâmplat. Acolo am găsit înțelegere și soluții. Ea mi-a spus că e posibil ca el să nu fie cel care susține că este și că ar fi bine să depunem o plângere la poliție. Asta a însemnat că au aflat părinții mei. Am fost îngrozită! Dar am început să fac o reclamație pe Facebook. Am scris împreună cu psihologul. Apoi m-a ajutat să accept că este mai bine să primesc sprijin și ajutor de la cei dragi, de la părinți și prieteni.

Cu toată rușinea, le-am spus. Și au reacționat neașteptat, m-au susținut și, în cele din urmă, am depus o plângere la poliție. Acum, după mai bine de un an după tot ce s-a întâmplat, am reușit să mă calmez. Mi-am redeschis contul de Facebook, dar am învățat să fiu atentă cu cine vorbesc și ce postez. Nu voi trimite astfel de fotografii nimănui oricât de mult ar insista.

VÂRSTA COPILULUI

14-16 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

1. Ce formă de intimidare cibernetică identificați în povestea Clarei?
2. Ce crezi că a făcut-o pe Clara să fie de acord să trimită acele poze?
3. Ai mai auzit de experiențe similare, în care v-ați împrietenit cu cineva doar pe internet?
4. Ce efecte a avut cyberbullying-ul asupra Clarei? Ce credea ea? Cum s-a simțit? Cum crezi că ai fi reacționat în schimb?
5. Cum ai fi acționat diferit de Clara dacă ai fi fost șantajat/ă pentru a evita toate aceste efecte negative?
6. Vi s-au cerut vreodată informații despre dvoastră de către străini? Ce ai face în astfel de situații?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Aprox. 25-30 elevi între 14-16 ani

Materiale necesare: hârtie de scris cu flipchart, markere de diferite culori, post-it-uri, pixuri.

Timp: 45-50 minute

1. Profesorul împarte elevii în 3-4 grupuri mici (până la 4-5 elevi) și le dă timp de 15 minute pentru a ilustra efectele cyberbullying-ului din povestea Clarei, pe măsură ce le-au identificat. Ei trebuie să creeze un poster așa cum vor să ilustreze aceste efecte.
2. După 15 minute, fiecare grup va desemna un elev să prezinte ideea pentru 5 minute (15-20 minute în total).
3. În a doua parte a activității, un profesor le cere fiecărui elev să scrie pe post-it un mesaj de încurajare sau inspirator pentru Clara, și să le lipească pe postere (5 minute).
4. Profesorul va citi și comenta post-it-urile împreună cu elevii. Comentariile se pot referi, de asemenea, la reacții și măsuri adecvate împotriva cyberbullying-ului și la metode de prevenire a acestui tip de agresiune cibernetică, ca în cazul Clarei. (10 minute)

Tu ești “grasă, proastă și urâtă” (Povestea Dianei)

7

DESCRIEREA POVEȘTII

Povestea mea începe când eram mai tânără, dar s-a intensificat în ultimii doi ani. Am fost întotdeauna un pic mai plinuță decât copiii de vârsta mea. Am avut colegi care m-au privit urât sau mi-au spus că sunt cam grasă, dar se întâmpla rar.

Acum doi ani m-am înscris la școala secundară într-o nouă clasă cu noi colegi. La început, își trimiteau mesaje și râdeau de mine, iar asta m-a întristat, dar nu știam ce scriu.

Apoi, au început să-mi trimită mesaje pe Whatsapp spunându-mi că sunt „grasă, proastă și urâtă”. Au trimis mesaje pe grupul Whatsapp al clasei, cu fotografiile mele făcute de pe Facebook și au făcut caricaturi; au spus că sunt ca o „vacă”, ca o „balenă”. Nu m-au strigat niciodată după nume, doar „gras-o”, „balenă”, „porc”.

În fiecare zi se întâmpla același lucru. Eram disperată, dar nu aveam pe nimeni căruia să-i spun. Nu am vrut ca părinții sau profesorii să știe. Am început chiar să mă văd și să mă cred că sunt urâtă și proastă, pentru că eram grasă. Așa că am început să nu mai mănânc. Sau dacă aș fi mâncat, mergeam la baie și vomitam. Am reușit să slăbesc, părinții mei chiar s-au întrebat ce e în neregulă cu mine, dar le-am spus că asta vreau. Dar au continuat să apară mesaje de pe internet. Și pentru că nu am mâncat, nu m-am putut concentra atât de bine la învățat, și mi-au scăzut notele.

Nu mă simțeam deloc bine, eram amețită, mă simțeam foarte tristă și plângeam. Am vrut cumva să strig după ajutor, dar nu am avut puterea să spun nimănui ce se întâmplă cu mine. Uneori mi-aș fi dorit să nu mă fi născut sau să mor pentru a nu fi o povară pentru alții. Acum câteva luni, am avut o criză, mi s-a spus că mi-a scăzut calciul și am ajuns la spital. Medicii au spus părinților mei că am anemie severă și că sunt deprimată și sufăr de bulimie. În timp ce eram inconștientă, sora mea mai mare a descoperit mesajele de pe telefonul meu și le-a arătat părinților mei.

Părinții și sora mea m-au ajutat foarte mult și am simțit că sunt iubită, au fost foarte aproape de mine și m-au susținut. Au vorbit și cu profesorii mei și am aflat că nu sunt singura din școală în această situație. Acum participăm cu toții la lecții legate de hărțuirea cibernetică, profesorii noștri ne spun cum să reacționăm și ce să facem în astfel de cazuri. De asemenea, am început un program de psihoterapie și am învățat să mă accept așa cum sunt. Și am descoperit niște colegi cu care mă înțeleg destul de bine. Îmi doresc să fi spus mai devreme ce se întâmplă cu mine.

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

1. De ce Diana a fost vulnerabilă pentru a fi victima agresiunii cibernetice? Aveți colegi care se luptă cu obezitatea? Cine credeți că sunt mai expuși să devină victima agresiunii cibernetice în acest caz: băieți sau fete? De ce?
2. Care au fost efectele agresiunii cibernetice asupra Dianei?
3. Cum a reacționat Diana? Ce ai fi făcut altfel?
4. Cum ați reacționa dacă un coleg sau un prieten ar fi trecut printr-o experiență similară cu cea a Dianei?
5. Care au fost consecințele înfometării pentru Diana?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Aprox. 25-30 copii de 12-16 ani

Materiale necesare: post-it-uri, pixuri, flipchart-ere

Timp: 50 minute

Instrucțiuni după ce am citit împreună povestea:

1. Profesorul le va oferi elevilor următoarea sarcină: considerați-vă membri ai unui grup de sprijin pentru Diana. Vă rog să vă gândiți la asta timp de 5 minute și să scrieți pe un post-it un mesaj de încurajare pentru ea.
2. Fiecare elev va pune post-it-ul pe un flipchart sau pe tablă (5 minute).
3. Profesorul va citi cel puțin 10 mesaje și va felicita elevii pentru eforturile depuse în sprijinul Dianei (8 minute).
4. Apoi, profesorul va solicita doi voluntari care să joace un rol în care unul este Diana și al doilea o colegă care o susține. Susținătorul poate alege mesaje de încurajare din post-it. Vor face un joc de rol timp de 5 minute și apoi vor schimba rolurile pentru alte 5 minute.
5. Discuțiile vor lua în considerare modul în care „actorii” s-au simțit în fiecare rol și observațiile celorlalți elevi (10 minute).
6. Concluzii finale de discutat cu elevii: evidențierea modului în care obezitatea poate fi un factor de risc pentru hărțuirea cibernetică, importanța unei reacții timpurii, importanța intervenției ca prieteni și/ sau colegi pentru a sprijini victima, efectele încurajărilor în aceste cazuri (12 minute).

DESCRIEREA POVEȘTII

“Ești un gunoi. Sper că vei muri!” (Povestea lui Cristian)

Sunt Christian și aș dori să vă împărtășesc povestea despre cyberbulling care mi s-a întâmplat acum doi ani. De când eram foarte tânăr, știam că sunt diferit. Am avut impresia, mult timp, că ceva nu era în regulă cu mine. Dar acum doi ani, nu mi-am mai putut păstra secretul și i-am spus celui mai bun prieten al meu că sunt homosexual. La început, părea să mă înțeleagă și m-am simțit bine să-i spun. Dar, după o săptămână, mi s-au trimis mesaje anonime pe Whatsapp care mă amenințau și mă numeau „cățea” „gunoi”, „idiot” și alte denumiri. Eram speriat și foarte supărat. Am crezut că prietenul meu a spus cuiva, dar când l-am întrebat, el a negat, spunând că nu am de ce să fiu îngrijorat. Am descoperit apoi că colegii mei organizau o petrecere și au creat un grup special de Facebook. Nu mă invitaseră. Atunci am aflat că îmi știau secretul, erau mesaje în care eram foarte jignit și spuneau că „un gay nu are nimic de-a face cu noi”. Iar cel mai bun prieten al meu a fost printre cei care m-au denigrat și au spus că vrea să mă dea afară din clasă.

Am fost foarte supărat și am încercat să-i arăt ce am găsit pentru a-mi da o explicație, dar nu l-am găsit acasă, așa că i-am trimis un mesaj plin de mânie. Apoi, de nicăieri, am primit din nou un mesaj anonim teribil „Ești un gunoi. Sper că vei muri!”. M-am simțit singur, abandonat și trădat. Nimeni nu putea înțelege prin ce treceam. Nu am vrut să le spun părinților mei pentru că nu știau că sunt homosexual și mi-a fost frică de reacția lor. De asemenea, au observat că notele mele erau mai mici, că nu mai aveam chef să fac nimic și că nu aveam prieteni, dar nu puteam să le spun nimic.

M-am simțit mereu amenințat că s-ar putea să afle despre mine sau că mi s-ar putea întâmpla ceva rău. În căutarea mea disperată, am descoperit un număr de telefon de la un ONG care lucra cu victimele agresiunii cibernetice. Am decis să sun și acolo am primit ajutor. Am descoperit oameni care erau acolo pentru mine, am înțeles ce se întâmplă cu mine și nu mi-am forțat deloc deciziile.

VÂRSTA COPILULUI

14-16 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

1. De ce Christian a fost agresat cibernetic?
2. Ai prieteni homosexuali? Ti-au spus vreodată că au fost agresați în spațiul online?
3. Care persoane sunt cele mai vulnerabile și pot fi victime ale agresiunii cibernetice?
4. Ce ai face dacă ai fi prietenul lui Christian și ai fi martor la aceste evenimente?
5. Cunoașteți organizații din zona dvs. care se ocupă de victimele agresiunii cibernetice?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Aprox. 25-30 copii de 14-16 ani

Timp: 55 minute

Instrucțiuni după ce am citit împreună povestea:

1. Profesorul împarte grupul de 25-30 de elevi în perechi de câte doi elevi (2 minute).
2. Profesorul le spune să vorbească timp de 5 minute și apoi să joace un rol: fiecare elev va juca, la rândul său, rolul lui Christian și un prieten care ar fi martor la cele întâmplate. Sarcina, pentru elev este de a imagina un dialog în care să găsească soluții pentru a-l sprijini pe Christian, subliniind modul în care ar reacționa în această situație. Jocul de rol va dura 10 minute.
3. Profesorul va invita trei perechi, la alegere, pentru a juca rolul în fața grupului mare (15 minute).
4. După fiecare pereche, elevii care au jucat rolul vor comenta cum s-au simțit, cum a fost această experiență și orice se simt important. În plus, elevul din grupul mare va fi încurajat să își împărtășească observațiile (12 minute în total).
5. Discuțiile finale cu studenții se vor referi la categoriile vulnerabile de persoane care pot fi victime ale hărțuirii cibernetice, acceptarea diversității, ce soluții au atunci când sunt martori la hărțuire cibernetică, modalități de prevenire a hărțuirii cibernetice (11 minute).

“Eu sunt fata cu epilepsie” (Povestea Claudiei)

DESCRIEREA POVEȘTII

Bună! Numele meu este Claudia, am 16 ani. Cred că experiența mea cu hărțuirea cibernetică poate fi foarte utilă pentru cei care se confruntă cu acest lucru. S-a întâmplat acum câteva luni. Voi spune de la început că „eu sunt fata cu epilepsie”. Aceasta este cea mai „plăcută” poreclă pe care mi-au dat-o colegii mei, pe grupul nostru de Facebook. Acum câteva luni, ne-am mutat într-un oraș nou și a trebuit să-mi schimb școala. Noii mei colegi nu erau la fel ca ceilalți. Mi-am făcut o prietenă în clasă, Alina, și mi s-a părut că totul este în regulă. Am avut atât de multă încredere în ea, încât i-am spus că am epilepsie și că trăiesc cu ea, deși uneori mi-era teamă că mi se va întâmpla ceva rău.

În aceeași zi, toată clasa a aflat, Alina postase un comentariu foarte urât despre mine pe grupul de Facebook al clasei. Toți colegii mei au început să spună că sunt „cea mai ciudată ființă pe care o văzuseră vreodată”, că nu vor să mai mă apropie de ei, că speră să se întâmple ceva rău cu mine. Și multe, multe lucruri urâte pe care nici nu vreau să le amintesc. Când le-am văzut am început să plâng. M-am simțit atât de neajutorată și proastă că am avut încredere în Alina.

A doua zi, am întrebat-o pe Alina de ce a postat acel comentariu și i-am spus cum mă simt. Mi-a spus că sunt mult prea sensibilă și că nu este nimic special. Ar trebui să mă obișnuiesc. În zilele următoare, mesajele au continuat chiar și cu amenințări, printre care că colegii mei nu mai vor să mă vadă în clasa lor. Și că, dacă nu se mi se întâmplă nimic din cauza epilepsiei mele, ei îmi vor face ceva.

Eram foarte speriată și i-am spus mamei prin ce trec. Mama mea a mers la școală, a vorbit cu directorul și mi-a sunat colegii pe rând pentru a clarifica situația. Alina și trei dintre colegii mei care postaseră amenințări au fost suspendați câteva zile. Apoi, directorul a introdus un program de prevenire a agresiunii cibernetică la școală. După aceste lecții, Alina a venit la mine și și-a cerut scuze. Mi-a mărturisit că și ea a fost agresată de colegi mai în vârstă și s-a răzbunat în mod stupid.

Am decis să o iert și mi-a părut rău pentru că a avut o astfel de experiență. După cum am învățat din aceste lecții, se întâmplă adesea ca agresorii ciberneticici să se simtă frustrați și neajutorați și să se răzbune pe cei care par mai slabi decât ei.

VÂRSTA COPILULUI

14-16 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

1. De ce a fost Claudia vulnerabilă la hărțuirea cibernetică? Știți alte „motive” obișnuite, pentru care elevii sunt hărțuiți cibernetic?
2. Cum s-a simțit Claudia după ce a descoperit primele mesaje din grupul Facebook? Te-ai simțit vreodată trădat de un prieten?

3. Ai fost vreodată umilit online? Ce-ai făcut? Ce ai fi făcut în locul Claudiei?
4. Care a fost explicația comportamentului Alinei? Cunoști pe cineva în această situație?
5. Ce ai face dacă ai cunoaște pe cineva ca Alina? Cum ați reacționa?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Aprox. 25-30 elevi între 14-16 ani.

Materiale: hârtie pentru *flipchart*, *markere*

Timp: 50 minute

Instrucțiuni după ce am citit împreună povestea:

1. Profesorul împarte elevii în 5 grupuri mici, cu sarcina de a-și imagina că sunt prietenii Alinei și de a găsi soluții pentru a preveni agresiunea cibernetică. Vor scrie soluțiile pe o hârtie cu *flipchart* (15 minute).
2. Fiecare grup va desemna un prezentator care va sublinia cele mai importante soluții în 5 minute (25 de minute).
3. Profesorul va scrie cele mai interesante soluții pe o foaie de pe *flipchart* și va încheia cu: rolul prietenilor ca suport social atunci când cineva este hărțuit cibernetic, categoriile vulnerabile la hărțuire cibernetică, motivele pentru care cineva poate deveni victima cyberbulling-ului și cum se poate preveni acest lucru (10 minute).

DESCRIEREA POVEȘTII

"A fost o glumă, noi doar ne distrăm"(Povestea lui Iris)

10

Numele meu este Iris, sunt la liceu și îmi împărtășesc povestea despre o experiență neplăcută și traumatizantă despre o postare „simplă” pe rețelele de socializare.

În ianuarie anul trecut, a avut loc o mare petrecere într-un faimos loc din București, unde au mers multe fete și băieți din clasa mea. Îmi doream foarte mult să merg și eu, dar aveam alte planuri făcute pentru acea noapte. Am fost atât de supărată că nu am putut merge, încât am scris o postare egoistă și dureroasă pe contul meu de Instagram, adresată unora dintre colegii mei care mergeau la această petrecere. În loc să accept că nu pot merge, m-am prefăcut că nu vreau să merg.

Câteva săptămâni mai târziu, o fată din clasa mea a distribuit această postare altor colegi. Apoi, colegii mei și alți copii de la școală au început să spună lucruri îngrozitoare despre mine. Auzind asta, mi-am cerut imediat scuze fetelor căroră le-am adresat postarea și am încercat din răputeri să îndrept lucrurile. Toți au spus că au înțeles și că nu vor mai face comentarii răuvoitoare.

După aproximativ jumătate de an, am postat o fotografie cu mine pe Instagram în care am menționat „Viața este bună”. O mulțime de oameni, inclusiv un băiat cu care am avut o relație înainte, au atacat această postare cu comentarii cu adevărat răutăcioase și grosolane despre mine. Am fost atât de supărată încât i-am trimis un mesaj privat fetei care părea să conducă aceste comentarii, întrebând-o de ce scrie aceste lucruri urâte și mi-a răspuns spunând „este o glumă și doar ne distrăm”. Apoi a continuat să scrie și mai multe lucruri meschine despre mine și, de asemenea, a făcut o postare despre mine pe contul ei de Instagram, astfel încât să o pot vedea.

M-a amenințat și mi-a spus că „Am meritat acest lucru” și că mă va răni și va transmite în direct, pentru ca alți oameni să o urmărească. Am fost speriată și devastată când unii dintre colegii mei despre care credeam că îmi sunt prietenii au comentat cât de amuzantă era și cât de enervantă eram. La această poveste au participat și copii din alte școli pe care nici măcar nu îi știam! M-am simțit atacată și singură. Prietenii mei apropiați au încercat să mă consoleze, dar nimeni nu a avut curajul să mă apere pe rețelele de socializare. Am avut acel sentiment oribil de neputință, rușine și singurătate și am avut senzația că toată lumea mă urăște și vorbește despre mine pe la spate. Unii dintre prietenii mei mi-au scris că se vor „spânzura”, dacă oamenii vor scrie astfel de lucruri despre ei. Eram atât de confuză și tristă încât am decis să le spun mamei și familiei mele. Mama mi-a contactat consilierul școlar, care ne-a reamintit că toate școlile au un cod de conduită care include o secțiune de cyberbullying pe care toți elevii ar trebui să o ia în considerare.

Apoi a venit vacanța de vară și am mers 3 săptămâni în camping fără telefon, fără acces la internet și rețele sociale și am scăpat de lumea toxică a acestor rețele. Când m-am întors, am aflat că directorul școlii noastre a contactat mama acestei fete care a inițiat această situație neplăcută și extrem de traumatică pentru mine. Ea și-a apărât acțiunile arătându-i o captură de ecran a postării mele originale scrisă în ianuarie. Deși nu mi-am dat seama, ceea ce scrisesem s-a întors să mă bântuie, fata spunând că de aceea a decis să scrie acele lucruri neplăcute despre mine în mediile sociale.

Mă gândesc la asta de mult timp și acum îmi dau seama cât de important este să fii atent la ceea ce postezi online. Am învățat că, deși oamenii iartă și uită, lucrurile rămân pe internet pentru totdeauna și se pot întoarce să te bântuie mai târziu în viață. Sper că povestea mea îi va ajuta pe alții să înțeleagă că, chiar dacă ne simțim ca niște victime nevinovate, există întotdeauna două părți ale poveștii. Internetul nu este cu siguranță locul pentru a-ți exprima emoțiile și sentimentele negative față de o persoană sau situație.

Am fost foarte rănită de această experiență și știu că multe dintre celelalte persoane implicate au fost și ele rănite și supărate. Recent, am cunoscut-o pe fata care a scris toate acestea despre mine. Ea și-a cerut scuze pentru lucrurile pe care le-a postat și am decis să mergem mai departe, să facem tot posibilul să uităm de aceste evenimente și să împărtășim lucrurile bune pe mediile sociale. Pentru oricine trece prin acest lucru, amintiți-vă că nu sunteți singur. Nu vă fie teamă să cereți ajutor și să vă împărtășiți povestea, să vă uitați la propriile acțiuni și să nu postați lucruri negative pe internet.

VÂRSTA COPILUI

14-16 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

1. Care a fost vina lui Iris când a inițiat agresiunea cibernetică? Ai postat vreodată mesaje furioase pe internet? Care au fost consecințele?
2. Cât de diferit ai fi reacționat în locul lui Iris, după primele mesaje primite?
3. Care au fost efectele agresiunii cibernetică asupra lui Iris?
4. Crezi că te-ai fi simțit la fel? Ce măsuri ai fi luat?
5. Cum credeți că consilierul sau directorul școlii ar fi putut preveni agresiunea cibernetică?
6. Sunteți de acord cu ultimele cuvinte ale lui Iris: „Nu vă fie frică să cereți ajutor și să vă împărtășiți povestea, să vă uitați la propriile acțiuni și să nu postați lucruri negative pe internet”. De ce?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Aprox. 25-30 elevi între 14-16 ani

Materiale: hârtie pentru flipchart, markere, pixuri, creioane colorate

Timp: 55 minute

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Instrucțiuni după ce am citit împreună povestea:

1. Profesorul împarte elevii în grupuri mici de 5-6 persoane și le cere să discute timp de 15 minute și să reprezinte pe o hârtie de flipchart câte sfaturi pot pentru a preveni agresiunea cibernetică.
2. Fiecare grup va prezenta reprezentarea sfaturilor prin desenarea unui difuzor (5 minute fiecare - 25 minute în total).
3. Profesorul va mulțumi tuturor studenților pentru implicarea lor în găsirea unor modalități de prevenire a hărțuirii cibernetică și va încheia selectând câteva dintre sfaturile pe care le consideră cele mai relevante pentru elevi (5 minute).
4. La final, elevii se vor aduna într-un cerc și profesorul va cere fiecărui elev să spună unul sau două cuvinte legate de ceea ce este cel mai important pentru ei din această activitate, în ceea ce privește sentimentele, informațiile, gândurile, etc. (10 minute).

cial Networks

DESCRIEREA POVEȘTII

Tratează așa cum vrei să fii tratat (Povestea Sauléi)

11

Saulé nu ajunsese la școală. Părinții elevei au contactat școala și i-au informat că fiica lor refuză să meargă la școală. Spune că elevilor din clasă nu le place de ea. A fost la fel și în școala anterioară și ea nu mai vrea școală.

Liderul clasei i-a calmat și i-a asigurat că va explica ce s-a întâmplat invitându-i să colaboreze și să abordeze situația actuală cu ajutorul unui educator social.

Informațiile au fost adunate de la colegii de clasă și de la profesorii care le predau.

Profesorii cred că Saulé este o elevă bună, interesată să învețe, dar au observat că Saulé este adesea distrasă, uită, se manifestă zgomotos în timpul lecțiilor, trebuie să depună mai mult efort pentru a obține rezultate mai bune.

Elevii clasei spun că Saulé vorbește tare în timpul lecțiilor și acest lucru o împiedică să se concentreze. La remarcile lor, ea reacționează cu furie. Elevii din clasă au un grup pe Messenger, pentru a împărtăși sarcini sau alte lucruri legate de viața clasei. Saulé întreabă deseori în grupul Messenger ce se poate face la o temă sau alta.

Până atunci primise răspunsurile de care era interesată. Într-o zi, Saulé s-a implicat într-o discuție pe Messenger cu mai mulți colegi de clasă. Și-a exprimat părerea, jignind alți elevi. Așa cum spune Saulé însăși, aceasta s-a săturat de învățat, iar scrisul este o prostie. În mod evident, Saulé a primit imediat răspunsul că era murdară și că avea părul gras. Din acel moment, colegii de clasă au început să o evite. Saulé a observat schimbările, a reacționat, a părăsind grupul, și continuând să fie supărată și-a făcut planuri de răzbunare.

În timpul conversației, Saulé s-a supărat pe colegii săi de clasă, spunând că ea are mulți prieteni care „i-au dat timp” și că nu are nevoie de prieteni care să nu-i accepte părerea. Și-a amintit tot felul de momente, când ea a ajutat pe cineva din clasă, când și-a făcut tema și a pus-o pe Messenger și ei au fost atât de recunoscători atunci. Își dorea ca una din colege să fie pedepsită de elevii din clasă. Este foarte reticentă în a lăsa pe părinții ei să intervină în această situație și să vină la școală. Deoarece avea experiență de la o școală anterioară când părinții au fost implicați în rezolvarea situației, iar colegii de clasă au fost și mai ridiculizați. Ea spune că va persevera și totul va trece. Au fost ascultate mai multe păreri pentru a determina stilul de comunicare al elevului, pentru a înțelege, a accepta, pentru a încerca să se afle nu numai părerea lor, ci și a altora.

Toate părțile au fost ascultate, și au ascultat reciproc discursurile. Regulile privind agresiunea și violența au fost reiterate și actualizate. Saulé și-a încheiat acel an fără să se alăture grupului Messenger de clasă, dar după vacanța de vară, a fost primită în grup. Ea a fost implicată activ în evenimente școlare generale, în care ea a putut să arate și alte aspecte ale personalității sale.

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

VÂRSTA COPILULUI: 14-15 ANI

1. Ce crezi că a influențat comportamentul Sauliei? Explicați mai detaliat și dați exemple.
2. Ce fel de comportament ai ei îl consideri acceptabil, care nu? De ce?
3. Cum a acționat/ar putea acționa liderul clasei? Părinții elevului? personalul specializat din școală?
4. Ce căi de lucru ar putea folosi liderul clasei, atunci când lucrează cu un astfel de microclimat într-o clasă?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Aproximativ 30 de tineri de 14-15 ani

Materiale: o cameră, instrumente de scris - hârtie, pixuri clepsidră/“Timer”: <https://online-timer.lt.downloadastro.com/tools/>

Timp: 1 sau 2 ore academice.

Pentru profesor - să se familiarizeze cu subiectul conexiunilor și exprimării comportamentului și emoțiilor umane.

Grupul salută, exercițiu de încălzire:

Participanții stau pe locurile lor. Au de numărat în gând de la 1-30 (câți participanți din grup sunt în acel moment).

- I dată: fără un acord, se încearcă să se numere.
- II oară: se permite o negociere, vin cu o strategie.
- III oară: discută ce îi ajută, ce îi oprește, și încearcă ultima oară.

Este posibil să concurezi cu timpul - cât a durat prima dată; cât a doua oară și cât a treia oară.

Considerații: cum a mers când a fost preluată conducerea? cum ai făcut față faptului că un bărbat a preluat conducerea? poate a fost cineva surprins? Poate cineva a vrut să conducă, dar nu a îndrăznit? cum să te comporți în situațiile de zi cu zi? Ce arată comportamentul nostru?

4 obiective de conduită necorespunzătoare conform teoriei lui Adler:

Focus - Forță - Răzbunare - Neputință.

Comportamentul nostru este, într-un fel sau altul, legat de alte persoane. Zicala „Tratează așa cum ai vrea să fii tratat”, Ce ne spune? Îi întrebăm pe tineri? Ce trebuie să faceți atunci când nu sunteți de acord cu cineva, nu vă place cineva etc.?

Tinerii idealizează conceptul de justiție. Cine ar putea spune că aceste cuvinte ale mele sunt absolut adevărate? Există oameni de știință care cercetează alte metode și pot susține că este altcumva. Acesta este un raționament filosofic. Pentru tinerii cu experiențe de viață mai puțin diverse, sau extinse, se pare că adevărul individului sau al cercului său apropiat este cel mai sigur și incontestabil. De exemplu:

Exercițiu: percepția unui singur cuvânt „Prieten”. Participanții sunt rugați să scrie cuvântul „Prieten” pe foaie - să scrie ce își imaginează despre prietenul lor, cum ar trebui să arate, ce comportament ar accepta, tolera și ce ar fi inacceptabil. Dacă este posibil, este prezentat în clasă, dacă este vorba de mai multe lecții, i se poate cere să facă temele și să

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

prezintă încă o lecție. Participanții pot fi împărțiți în grupuri de câte 5 persoane, de exemplu. Prezintă-ți descrierea și selectează principalele caracteristici ale grupului. Prezentați observațiile grupului mai târziu.

Considerații: câte cuvinte ai auzit descriindu-ți Prietenul? Care dintre ele este mai interesant, mai potrivit, mai frumos? Care echipă are cea mai exactă descriere? Adevărul este punctul de vedere al unei persoane din perspectiva sa. Așa cum prețuiește lumea, ce valori percepe și așa mai departe?

Jocul „Adevărat sau curajos”

Jocul poate fi jucat în perechi, dar cu cât sunt mai mulți jucători cu atât e mai interesant. Înainte de a juca, toți jucătorii stau într-un cerc în jurul mesei sau după cum permit oportunitățile. Jucătorii ar trebui să stea confortabil și să se simtă încrezători că vor cu adevărat să joace adevăr/curaj. Oamenii care nu doresc să joace jocul ar trebui să părăsească camera, pentru că vrei ca cineva să te urmărească, până la urmă? Este important să explicați pe scurt regulile și să începeți jocul. Unele sarcini pot fi dificil de îndeplinit sau pot contrazice convingerile unei persoane, nu forțați o persoană să facă o sarcină dacă nu dorește, se recomandă să veniți imediat cu o penalizare pentru sarcina neîndeplinită de ex. alergă 5 ture prin casă ca o maimuță care strigă „unde sunt bananele mele? Vreau o banana?” sau orice altă penalizare, este important ca toți jucătorii să fie de acord cu penalizarea înainte de a juca.

Jocul „Adevărat sau curajos” în care jucătorii au două opțiuni: alegeți cine să răspundă la întrebare. Primul jucător din stânga spune „adevăr sau curaj”. Dacă alegeți adevărul, va trebui să răspundeți la întrebarea dată, dacă alegeți curajul - va trebui să îndrăzniți să efectuați provocarea propusă/imaginată.

Citirea poveștii, discuția. Întrebări după citirea textului:

Ce crezi că a influențat comportamentul Sauliei? Explicați mai detaliat, prin propriul dvs. exemplu.

Ce fel de comportament ai Sauliei îl consideri acceptabil, care nu? De ce?

Cum a putut/ar putea acționa liderul clasei? părinții elevului? specialistul din școală?

Dacă ai fi liderul clasei, ce ai schimba?

Pregătiți două cutii: una cu întrebări scrise și cealaltă cu provocări. La rândul său, fiecare participant ia o foaie cu o sarcină sau întrebare din caseta selectată (cu ochii închiși). Participantul va trebui să răspundă la o întrebare sau să finalizeze o provocare. Întrebările și provocările pot apărea în avans, pot fi spuse în timpul jocului. Pentru a-l face mai distractiv, puteți introduce o regulă conform căreia fiecare participant trebuie să aleagă același număr de provocări și întrebări. De asemenea, se poate juca: Adevăr sau Provocare, Adevăr sau Resentiment, Adevăr sau consecință, Adevăr sau Acțiune.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Întrebări:

- Care este plăcerea ta interzisă?
- Care este cel mai ciudat lucru pe care l-ai căutat online?
- Care este cel mai copilăresc lucru pe care încă îl faci?
- Ce nu ai spus niciodată nimănui?
- Dacă ai avea o telecomandă care să facă/controlaze orice, ce ai controla cu ea?
- Care sunt cele mai dezgustătoare obiceiuri?
- Ce vrei să nu știe niciodată părinții tăi?
- Ce ai făcut nebunesc fără știrea părinților tăi?
- Ce ai făcut și neștiut de nimeni?
- Ai fost vreodată nesigur?
- Care este cel mai prost lucru la care încă răspunzi bine?
- Dacă ai putea face ceva ce ai făcut când erai copil, ce ar fi?
- Care dintre participanți are cei mai frumoși ochi?
- Cu cine de aici vrei să ieși ?
- Ce fel de persoană celebră ți-ar plăcea să săruți?
- Ce s-ar întâmpla cu tine dacă ar trebui să petreci trei zile pe o insulă?
- Ce ai face dacă ai fi invizibil într-o zi?
- Care este cel mai lung timp petrecut fără baie/duș?
- Care este cel mai ciudat talent al tău?
- Care este cea mai mare minciună pe care ai spus-o vreodată sau prostie făcută vreodată?
- Ce parte a corpului tău este cea mai atractivă?
- Ce ai vrea să faci pentru un milion de dolari?
- În ce țară ți-ar plăcea să trăiești dacă ai avea ocazia?
- Care este cea mai exotică mâncare pe care ați mâncat-o?
- Cine este persoana ta preferată și de ce?
- Ai spus o minciună în timpul acestui joc? Ce a fost și de ce?
- Care este cea mai mare frica a ta?
- Ce s-a întâmplat cel mai rău în viața ta?
- Care ar fi puterea ta dacă ai putea fi un supererou?
- Ce film ai alege dacă ai putea să-l trăiești, în viața ta?
- Care este talentul tău special?
- Care este alimentul cel mai bine tolerat?
- Care este filmul tău Disney preferat și de ce?
- Ce ai face cu milioanele de dolari dacă ai câștiga la loterie?
- O listă cu 10 lucruri sau articole pe care le-ați cumpărat și pe care nu le-ați folosit niciodată.
- Care a fost cea mai mare umilință?
- Care este trăsătura ta personală pe care ai vrea să o schimbi?

Protecția datelor personale

12

DESCRIEREA POVEȘTII

Există o hotărâre la școala gimnazială, de a purta uniforma, toți elevii. Dar elevii nu doresc întotdeauna să respecte aceasta. O fată, de la gimnaziu, urmărea elevii și le făcea poze pentru a surprinde cine purta uniforma și cine nu. Fotografiile au fost încărcate în contul ei de Facebook. A cerut elevilor să pozeze pentru ea, dar nu a explicat în ce scop face fotografiile și unde vor fi folosite fotografiile. Când elevii au observat că fotografiile lor au fost încărcate într-un spațiu public, au început să se îngrijoreze pentru intimitatea lor și au cerut un educator social pentru a afla dacă comportamentul acestui elev este adecvat. Educatoarea socială a vorbit cu fata. Eleva a spus că vrea doar să le arate celorlalți elevi că nu respectă acordurile gimnaziului, prin faptul că nu poartă uniforme. Nici nu s-a gândit că nu poate posta fotografiile altor persoane fără permisiunea lor. Gimnaziul i-a oferit să-și coordoneze acțiunile și ideile cu administrația școlii, să se înscrie la parlamentul gimnazial și la clubul de fotografie. La urma urmei, ea a surprins cu succes momente importante în timpul evenimentelor și acele fotografii au putut fi apreciate de toată lumea.

VÂRSTA COPILULUI

14 - 15 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

1. Descrieți caracterul acestei fete și cum îi va afecta comportamentul pe ceilalți elevi? Cum se comportă această fată? Care a fost motivul ei?
2. Cum se simte personajul acestei povești și ce s-ar putea întâmpla cu el mai târziu?
3. Ce ai auzit, care este problema aici?
4. Ați putea spune o poveste atunci trebuia să întreprindeți acțiuni similare?
5. Ce ar fi trebuit făcut sau cum s-ar putea comporta oamenii când au văzut fotografii publicate pe social media?
6. Dacă ați fi o persoană a cărei fotografie a fost publicată pe rețelele de socializare, ce ați face?
7. În ce situație ar fi potrivit să blochezi pe cineva pe internet sau să raportezi abaterea cuiva?
8. Se va schimba comportamentul tău după ce vom discuta despre această situație? Dacă da, ai putea să-mi spui cum?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Scop: Să înțelegeți ce sunt datele cu caracter personal și să aprofundați înțelegerea informațiilor publicate în social media. Evaluați puterea de a vă împărtăși gândurile folosind imaginile altor persoane.

Facilități: cameră, cazul, hârtie sau foi tipărite pentru fiecare participant (ceas, anexa nr. 1), pixuri, carduri foto de profil (pot fi prezentate pe ecran, pot fi tipărite, anexa nr. 3), recomandări pentru studenți anexa nr. 2, ceas sau temporizator <https://online-timer.lt.downloadastro.com/tools/>

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Metode: Revizuirea informațiilor, citirea cazului / situației, analiză și discuție, activități practice, discuții în grup, reflecție. Această sesiune necesită implicarea participanților: ~ 30 de tineri de 14-15 ani. Durata: 1-2 ore academice.

Analiza poveștilor: Participanții sunt împărțiți în grupuri de 4-5 persoane. Fiecare grup primește o foaie cu o poveste scrisă. Fiecare grup selectează un cititor și un scriitor, care va citi o poveste și care va nota toate gândurile participanților la întrebările cu răspuns.

Grupul salută, exercițiu de încălzire:

Exercițiul I. Invitați participanții să stea în cerc. Trebuie să se vadă bine. Prezentați tema sesiunii: scrieți o scrisoare pe tablă și permiteți participanților să ghicească cuvintele din acea scrisoare. De exemplu. SPACE (spațiu online și date cu caracter personal).

E - examen, element chimic...;

R - radio, răceală...;

D - dar, distrugere...;

V - video, victimă...;

S - sonet, sora...

Folosind aplicația Google Meet, alegeți o tablă albă și scrieți cuvintele participanților. Partajați ecranul cu ei. Discuție: rezumați toate cuvintele participanților și gândiți-vă cum ar putea să se raporteze la subiect. Întrebați participanții: cât de important este acest subiect? Ce este important pentru ei personal?

Exercițiul II. "Fă un pas dacă"

Reguli: toți participanții stau în cerc. Liderul începe primul și trebuie să spună prima frază „Cei care au avut un conflict săptămâna aceasta, vă rog să faceți un pas în față...” Puteți alege și spune cazurile dvs. sau puteți vorbi despre cele prevăzute. Dacă doriți să păstrați un subiect specific, puteți pregăti propoziții și le puteți adapta la subiectul de astăzi. Dacă participanții nu știu ce să spună, le reamintim, îi încurajăm. Finalizați exercițiul când ați decis deja că este suficient. Asigurați-vă că participanții sunt potriviți pentru această activitate și ce situații aleg. După sesiune, vor discuta despre ce le-a plăcut, ce i-a surprins, cum se simt participanții?

Securitatea partajării conținutului (Povestea lui Antanas)

13

DESCRIEREA POVEȘTII

Antanas este un tânăr activ din punct de vedere social, care are o mulțime de prieteni online. De obicei, sunt prietenii lui de la școală, sala de sport etc. Preferă să-și petreacă timpul liber socializând online ... Și în ultima vreme, el a primit multă atenție de la un tip, care se identifică ca prietenul său. Antanas a fost intrigat de acest om misterios, așa că a continuat să-i vorbească. S-au atașat destul de repede, au făcut glume și s-au distrat. În curând, Antanas a avut încredere deplină în noul său prieten și a fost încrezător să-i trimită selfie-uri. Au trecut câteva luni și Antanas a observat că imaginile sale online erau ridiculizate și batjocorite din cauza tenului său. Realizând rapid că aceste poze le-a trimis prietenului său misterios, l-a contactat. Dar de data aceasta nu a avut o primire călduroasă, el fiind ignorat și ridiculizat de prietenul său, în care avea încredere deplină. Confuz la început, nu a vrut să creadă că acest lucru este real, a încercat să șteargă și să blocheze mesajele din spam. În timp ce agresiunea cibernetică a durat câteva săptămâni, el a început să îl implore, ca să își oprească comentariile pline de ură, dar a fost inutil.

În cele din urmă, ca ultimul său mod de a face față acestei amenințări, a început să-l atace verbal, trimițându-i aceleași mesaje pe care le-a primit. Dar asta a fost lipsit de sens și chiar l-a demotivat, deoarece comentariile de ură și mesajele private pline de insulte, au crescut și mai mult.

VÂRSTA COPILULUI

14 - 15 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

1. Cum se simte Antanas în această situație?
2. Ce crezi că i se va întâmpla?
3. Care este principala problemă din această poveste?
4. Ce ar trebui să facă Antanas în această situație?
5. Ați experimentat sau ați auzit o poveste similară? Cum s-a încheiat?
6. Ce putem învăța din asta? Care sunt principalele aspecte ale acestei povești?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Obiectiv: discutarea problemelor întâmpinate online (partajarea conținutului rău intenționat, termenul „sexting”)

Materiale: cameră, caz/situație, hârtie, stilou, recomandări pentru elevi

Metode: o revizuire teoretică a materialului, lectură de caz/situație și discuție, discuție de grup, reflecție. Această sesiune necesită implicarea participanților. ~ 30 de tineri cu vârsta de 14-15 ani, 1 sau 2 ore academice.

Analiza poveștilor trimise:

Participanții sunt împărțiți în 4-6 grupe. Fiecare grup primește o foaie cu o poveste scrisă. În grupuri, participanții sunt selectați: (cititor, cel care scrie), care citesc povestea dată și notează gândurile participanților cu privire la întrebările care le-au fost puse.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Grupul salută, exerciții de încălzire:

Mentimetru - mini-sondaj cum mă simt? Rezumatul rezultatelor, discuții pe tema sentimentelor și discuții despre gândurile participanților. <https://www.mentimeter.com/>

Test de sarcini: „Cred că folosesc Internetul în mod critic?”.

<https://www.prisijungusi.lt/ar-mastote-kritiskai/>. Sfaturi pentru elevi

Exercițiul I. Număr de participanți: ~ 30

Durată: 15-30 minute

Atitudine, respect și responsabilitate. Scopul este de a încuraja participanții să discute conceptele de atitudine, responsabilitate și respect, și legăturile lor cu cauzele comportamentului.

Discuție de grup

Ce înseamnă pentru tine aceste concepte: atitudine, respect și responsabilitate? Întrebări pentru discuție:

- Cum înțelegeți ce este o atitudine umană?
- Cum se formează?
- Cum pot afla alții punctul tău de vedere?
- Cum își exprimă oamenii opiniile, cum știu ceilalți? Îi văd atitudinile?

Consideră:

- Cât de important este ca o persoană să aibă o atitudine unică?
- Cine are nevoie de ea?
- Cum înțelegem cuvântul respect?
- Cunoașteți pe cineva care ar fi constant pozitiv?
- Care este atitudinea ta față de persoanele abuzive?
- Cum ați reacționa dacă persoana iubită a comis o crimă?
- Cum ați reacționa dacă cei dragi v-ar vedea privind imagini cu conținut ilegal?

Discutați cuvântul „responsabilitate”:

- Sunteți responsabil pentru ceva, cum ar fi acasă sau în clasă?
- Aveți vreun angajament sau responsabilitate? (Exemple: patul tău trebuie să fie pregătit în fiecare dimineață, tu ești seniorul care se ocupă de informații în clasă etc.)
- Ce angajamente îți asumi față de tine? (Exemple: studiu, exerciții fizice, sănătate etc.)
- Ce angajamente aveți față de dvs. în ceea ce privește comportamentul etic online? (Exemple: planificarea timpului, nepierderea controlului, menținerea unor relații bune cu ceilalți, să nu se amestece etc.)
- Ce obligații aveți față de voi înșivă, față de părinți? (Exemple: să se ridice la înălțimea așteptărilor lor, să nu se prostească etc.)

Discuție: Rezumăm gândurile exprimate de participanți. Întrebați-i pe tineri: cât de important este acest subiect pentru tinerii de azi? Ce este important pentru ei înșiși?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Exercițiul II: Termometru al atitudinii

Numărul de participanți: ~ 30. **Durață:** 15-30 minute

Camera este împărțită în două părți, poate fi bandă adezivă pe podea sau alte marcaje. Pe o parte a sălii, vor fi participanți care răspund la întrebarea/afirmația „Da” și pe cealaltă parte „Nu”. Organizatorul citește apoi prima declarație și toți participanții se opresc în cameră în funcție de răspunsul cu care sunt de acord. Când toată lumea se oprește, organizatorul poate întreba de ce a ales o opinie sau alta. Este important ca participanții să vorbească despre alegerile lor și să le justifice, mai degrabă, decât să își critice opiniile reciproc. Când sunt suficienți participanți care au împărțit punctele lor de vedere, organizatorul poate pune o altă întrebare.

Întrebări sugerate pentru discuție:

- Atitudinea noastră față de ceilalți provine din atitudinea părinților și a prietenilor noștri;
- Toleranța și respectul sunt aceleași;
- Sunt responsabil pentru a face mediul mai tolerant;
- În orașe, oamenii sunt mai toleranți decât în sate;
- Consumul de băuturi dulci, nu este nimic mai plăcut;
- Corespondanți bine cu străinii online;
- Când primiți un mesaj de amenințare, vă întâlniți cu un străin și aflați ce se întâmplă.

Discuție: întreabă ce a fost interesant, dacă ți-a plăcut să vorbești cu alții, dacă au fost surprinși, cere-i să împărtășească ideile sale. Poate fi un răspuns ce poate fi auzit și de ceilalți sau doar pentru persoanele care au solicitat discreție.

Folosind aplicația Google Meet - un participant poate răspunde și transmite spusele altuia, la propria sa discreție.

Scrierea de comentarii într-un spațiu public

14

DESCRIEREA POVEȘII

A avut loc un conflict între doi membri ai personalului școlii. Când ambele părți nu au putut rezolva problema în mod privat, au decis să o facă publică. Ziarele locale au preluat povestea și au decis să o publice. Unul dintre elevi, care se numește Tom, a găsit povestea online și a scris un comentariu cu privire la problemă. Destul de repede s-a implicat în comentarii care au dezvăluit știri și mai șocante despre activitatea școlară generală, care a fost interpretată sarcastic și numită falsă. Dar a avut un efect negativ asupra integrității școlii, în mod public. Empatic, el a scris lucruri, nu numai despre sine, ci și despre ceea ce a calomniat întreaga comunitate școlară.

A existat un incident interpersonal între membrii comunității școlare. Eșecul soluționării conflictului între ei, a transformat conflictul într-o interpretare publică a relației. În mass-media a apărut un mesaj de informare despre eveniment. Oamenii au comentat situația în diferite moduri. Un elev, Tom, după ce a citit un mesaj în mass-media, a reacționat și a scris un comentariu. Tom s-a strecurat în conversația comentatorului și a scris diverse lucruri care au dezvăluit un comportament inadecvat/criminal al altor elevi de la școală. Empatic, el a scris lucruri, nu numai despre sine, ci și despre ceea ce a calomniat întreaga comunitate școlară. Comentariul a fost sarcastic și intolerant față de participanții la eveniment. Pedagogul social al școlii a observat comentariile și a aflat identitatea persoanei. Unul dintre elevii din școală a avut o conversație despre un astfel de comportament.

VÂRSTA COPILULUI

14-15 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

1. Care este centrul de interes al acestei povești?
2. Ce crezi că i s-a spus protagonistului acestei povești?
3. Cât de special/important este acest comportament al lui Tom în această poveste?
4. Cum ați acționa într-o astfel de situație?
5. Ce se întâmplă dacă observați un comportament intolerant online?
6. Poate că a trebuit să experimentez, să văd, să aud o situație similară pe măsură ce lucrurile se desfășurau? S-a rezolvat, nu s-a acordat atenție?
7. Ce putem învăța dintr-o astfel de poveste?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Obiectiv: să afle cine / ce este comunicarea respectuoasă în spațiul public.

Instrumente: cameră, situație, hârtie, pixuri, recomandări pentru studenți.

Metode: material teoretic, studiu de caz, sesiune, discuție. Această sesiune necesită implicarea participanților. ~ 30 de tineri de 14-15 ani. **Timp:** 1 sau 2 ore academice.

Analiza poveștilor trimise:

Participanții sunt împărțiți în 4-6 grupe. Fiecare grup primește o foaie cu o poveste scrisă. Participanții sunt selectați în grupuri: (cititor, scriitor), care citesc povestea dată și notează gândurile participanților cu privire la răspunsul la întrebări:

Grupul salută, exercițiu de încălzire:

Exercițiul I: „Bună, cum te simți?”. Cu ajutorul aplicației Google Slido, vi se cere să notați cum vă simțiți în prezent? Scopul este extinderea vocabularului cuvintelor care descriu emoțiile.

Discuție, conexiuni ale emoțiilor comune și bunăstarea generală a grupului. Este posibil să întrebați mai mulți participanți separat: ...? Mă simt trist pentru că ...

Filme - 6,12 min "Comunicați în siguranță în spațiul cibernetic!"
https://www.youtube.com/watch?v=Hf_4YNxoZmY

Discuție după recenzia filmului: Împărțim participanții în grupuri de 4-5 persoane. În discuția de grup, participanții vorbesc, răspunzând la întrebări. Gândurile sunt scrise pe o foaie de hârtie și apoi prezentate tuturor.

1. Din ce motive crezi că avem încredere și trimitem fotografii intime unui străin?

2. Când observăm, primim imagini obscene și le transmitem/distribuim altora, ne comportăm corect? Ce putem face atunci când observăm/primim o imagine/o fotografie cu conținut intim sau mesaje de la alte persoane?

3. Ce ar putea face fiecare dintre noi pentru a păstra fotografiile intime sau alte informații extrem de private în afara domeniului public?

Pentru a rezuma discuția, ar fi important ca profesorul să menționeze:

Situațiile sexuale duc adesea la agresiune electronică (pot provoca hărțuire sexuală, exploatare). Din mai multe motive, tinerii, fără să se gândească la consecințe, își publică propriile fotografii sau transmit fotografii cu un conținut intim. Atunci când își trimit fotografiile, uneori o fac pentru a se arăta, pentru a face impresie, iar când transmit fotografii cu alții, uneori o fac pentru a se răzbuna, pentru a-și bate joc.

Un astfel de concept (fenomen) ca sexting nu este definit în legislația țării noastre. Cu toate acestea, legea interzice utilizarea unei imagini (fotografii) a unui copil fără consimțământul acestuia sau al părinților săi. De asemenea, distribuția informațiilor erotice și pornografice este ilegală în conformitate cu legislația lituaniană.

Informațiile personale nu ar trebui să fie disponibile în domeniul online. Este important să aveți setări de confidențialitate securizate pe rețeaua socială.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Amintiți-vă că putem posta sau trimite doar informații (și fotografii) cuiva online care nu se teme să fie văzute de părinți sau profesori.

Exercițiul II: „Scala încrederii în sine”

Grupul de participanți este împărțit în două grupuri (împărțite într-un număr par de membri). Fiecare grup primește o foaie de hârtie cu titluri diferite. Notați în fișe caracteristicile unei persoane și neîncrezătoare și încrezătoare în sine.

1. O persoană complet neîncrezătoare în sine (caracteristicile unei persoane complet neîncrezătoare în sine și simptome);

2. O persoană foarte încrezătoare în sine (caracteristicile și semnele unei persoane încrezătoare în sine).

Pe o foaie de hârtie mai mare, este desenată o scală gradată de la 0 la 10. După ce s-a discutat în grupuri și au enumerat caracteristicile, reprezentanții grupului pe scala de la 0 enumeră caracteristicile unei persoane complet încrezătoare în sine până la 10 - pe scala (pe laturile scalei). După o scurtă discuție a caracteristicilor enumerate, vă rugăm să vă evaluați după propriile criterii și să lipiți un post-it colorat cu numele dvs. sau un simbol ales, în partea de jos a scalei la numărul dorit. Se sugerează să nu vă grăbiți și să vă gândiți cu atenție la diferite situații pentru a face autoevaluarea cât mai exactă posibil. Este indicat să lipiți foile pe o parte a scalei (fie deasupra sau sub ea), apoi va fi posibil să o lipiți pe cealaltă parte și să evaluați schimbarea.

Reflecție „metoda 7W”. Descrieți activitățile care au avut loc răspunzând pe scurt la întrebări:

OMS? De ce? Ce faci? Unde? Cand? De ce? Cum? Apoi adăugați o propoziție formată din toate răspunsurile. Pe măsură ce autorii citesc propozițiile, alții monitorizează pentru a vedea dacă toate întrebările au primit răspuns.

Verifică ce dai publicității (Povestea Sigitei)

15

DESCRIEREA POVEȘTII

O fată pe nume Sigita merge zilnic la sala de sport, petrece timp după școală comunicând cu prietenii. Este o fată activă și plăcută. Prietenii ei mai în vârstă i-au arătat un site popular de întâlniri. Utilizatorii site-ului web pot deveni utilizatori - dacă au vârsta de cel puțin 18 ani. Fetele erau curioase, așa că Sigita și-a schimbat data nașterii, creând un profil pe acest site. Ca o poză de profil a ei, Sigita a încărcat o poză cu ea, pe plajă vara, cu în costum de baie. Profilul ei de pe site a devenit popular și a primit o mulțime de mesaje. Unul dintre fanii ei a era un bărbat mult mai în vârstă decât ea. Sigita a fost prinsă în capcanele postărilor/ comentariilor fanilor săi, fericită că este atât de populară. Și putea alege dintre mai mulți bărbați.

Correspondența ei cu fanii online se întâmpla de luni de zile. După atâta timp, s-a simțit în siguranță și capabilă să aibă întâlniri. Într-o seară, a aranjat o întâlnire cu un necunoscut. Așteptând cu nerăbdare întâlnirea, ea i-a spus celei mai bune prietene a sale toată povestea și că este serioasă în legătură cu întâlnirea cu fanul ei. La întâlnit pe acest bărbat care a dezamăgit-o văzând că era considerabil mai în vârstă și nu arăta atât de bine ca în fotografiile site-ului. După întâlnirea eșuată, fata a experimentat agresiunea cibernetică și discursurile de ură pe rețelele de socializare.

VÂRSTA COPILULUI

14 - 15 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

1. Cum arăta fata aia? Unde locuiește? Ce mai face? Are prieteni?
2. Ce este important în această poveste? Care este principala problemă?
3. Care este sentimentul principal când auzi această poveste?
4. Ce fel de comportament al personajului de poveste vi se pare acceptabil, care nu? explică mai detaliat, dă exemple.
5. Cum ar putea face o prietenă?
6. Cum crezi că se va încheia povestea? model.
7. Ce se întâmplă când dragostea se termină și imaginile erotice sunt făcute publice după ce relația dispare?
8. Când „jocurile” sexting pot deveni o crimă?
9. Cum să ajuți victimele și unde să mergeți pentru ajutor?
10. Ce alte observații mai ai?
11. Ce putem învăța dintr-o astfel de poveste?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Obiectiv: să fii mai atent, să evaluezi critic informațiile furnizate, să îmbunătățești înțelegerea problemelor de securitate a datelor cu caracter personal. Pentru a oferi cunoștințe despre măsurile de securitate a datelor cu caracter personal online. Încurajați analiza informațiilor personale online și selectarea datelor care pot fi publicate online și care este mai bine să nu fie publicate.

Instrumente: cameră, caz/situație, hârtie, pixuri, recomandări pentru elevi.

Metode: material teoretic, studiu de caz, sesiune, discuții. Test Ești în siguranță online? <http://testas.draugiskasinternetas.lt/>

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

~ 30 de copii cu vârste între 14-15 ani. 1 sau 2 ore academice.

Cameră, instrumente de scris - hârtie, pixuri clepsidră/"Timer"

<https://online-timer.lt/downloadastro.com/tools/>

<https://www.online-stopwatch.com/candle-timer/full-screen/>

Această sesiune necesită implicarea participanților. ~ 30 de tineri cu vârste de 14-15 ani. 1 sau 2 ore academice.

Analiza poveștilor trimise:

Participanții sunt împărțiți în 4-6 grupe. Fiecare grup primește o foaie cu o poveste scrisă. În grupuri, participanții sunt selectați: (cititor, cel care scrie), care citesc povestea dată și notează părerile participanților cu privire răspunsul la întrebări:

Grupul salută, exerciții de încălzire:

Participanții spun de ce au venit la această întâlnire. „Mă simt fericit pentru că ...,

Puteți întreba ce culoare, animal, sunet, mișcare este importantă pentru o persoană, să numească ce culoare îi amintește de acel animal, o anumită mișcare ... ce înseamnă, de cine îi amintește.

Discuție: care este opinia generală exprimată de participanții la grup. Cum este trăirea grupului, cum ați reușit să vă identificați sentimentele? Este important ca o persoană să-și identifice sentimentele și motivul pentru care se simte așa. Comportamentul nostru depinde și de modul în care ne simțim.

Exercițiul I: Studiu de jurnalist

Elevilor li se oferă fișe și li se cere să își scrie numele. Foile sunt îndoite și așezate într-o cutie sau o pălărie „vrăjită”.

Profesorul spune: „Imaginați-vă că sunteți un jurnalist de top . Va trebui să scrieți un articol despre cineva al cărui nume îl veți spune în curând. Esențial! Persoana despre care scrii nu ar trebui să afle în niciun caz că aduni informații despre el. Puteți vorbi cu toți oamenii de aici, le puteți cere părerea despre acea persoană, puteți aduna fapte interesante despre ea. Încearcă să afli ceva care îl face pe eroul tău special, ocolind ceea ce este comun pentru aproape toți membrii grupului (de obicei epitetul „prietenos”, „comunicativ”). Când scrieți un articol, nu indicați numele, prenumele, nici chiar sexul persoanei respective, în text. Folosiți termenii „acea persoană”, „persoană”, „personalitate” etc.). Durează 15 minute pentru cercetarea jurnalistică și 10 minute pentru articol. Noroc!”

Profesorul poartă cutia vrăjită în cerc, iar elevii scot numele eroului articolului lor. Dacă îți scoți propriul nume, trebuie să iei alt bilețel. Timp de 15 minute, elevii adună informații, discută cu membrii grupului și identifică ideile pe care le vor folosi pentru a pregăti prezentarea eroului lor. În 10 minute, elevii adună informațiile colectate, făcând prezentarea personajului lor.

Toți membrii grupului stau în cerc. Unul (la cererea profesorului sau a unui voluntar) începe să prezinte eroul articolului său. Toată lumea

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

ascultă foarte atent și încearcă să identifice despre ce membru al grupului se vorbește. Când îl recunoaște, nu se grăbește să o spună cu voce tare, așteptând ca însuși eroul să-și dea seama că se vorbește despre el. Apoi ridică mâna și confirmă sau neagă faptele prezentate, poate obiecta la denumirea inexactă a trăsăturilor sale de caracter, dar discuțiile îndelungate nu pot fi permise. Membrul recunoscător al grupului introduce un alt erou, așa cum a fost descris el.

La urma urmei, elevii au auzit părerea membrilor clasei (sau grupului) despre ei înșiși, se ține o discuție.

Alte opțiuni pentru efectuarea aceleiași sarcini (cum altfel să organizați sarcina). În loc de o discuție, elevilor li se poate cere să răspundă în scris la întrebările profesorului. O astfel de finalizare a sarcinii încurajează o reflecție mai profundă și este deosebit de convenabilă atunci când elevii rezumă fiecare lecție într-un caiet.

Discuție: Se subliniază obiectivitatea fiecărei informații auzite despre sine.

Întrebare:

1. Ce lucruri noi și neașteptate ai învățat despre tine?
2. Ce lucru foarte important nu a spus niciun jurnalist intervievator despre tine?
3. Ce detalii nu ați dori să discutați în public?

Exercițiul II: "Scala încrederii în sine"

Participanții sunt împărțiți în două grupuri (dacă există mai mulți participanți la grup, împărțiți într-un număr par de grupuri). Fiecare grup primește o foaie de hârtie cu titluri diferite:

1. O persoană complet încrezătoare în sine (caracteristicile unei persoane complet încrezătoare în sine și simptome);
2. O persoană foarte încrezătoare în sine (caracteristicile și semnele unei persoane încrezătoare în sine).

Pe foi, participanții trebuie să noteze caracteristicile unei persoane încrezătoare și încrezătoare în sine. Supervizorul a pregătit în prealabil o foaie în format A3 cu o scară desenată (gradată de la 0 la 10). Pe o scară de 0, reprezentanții grupurilor enumeră caracteristicile unei persoane complet încrezătoare în sine, iar la 10 - caracteristicile unei persoane foarte încrezătoare în sine.

Participanții se evaluează în câteva minute în funcție de propriile criterii și aplică o foaie colorată cu numele lor sau simbolul selectat în partea de jos a scalei la numărul corespunzător. Participanții sunt încurajați să nu se grăbească și să se gândească cu atenție la diferite situații din viața lor pentru a face autoevaluarea cât mai exactă posibil.

Participanții sunt rugați să lipească broșurile pe o parte a cântarului (fie deasupra, fie dedesubt). Întrebați mai târziu și cum ați dori să fie asta? pentru a doua oară, participanții vor rămâne pe cealaltă parte și vor putea evalua schimbarea. Reflecție „metoda 7W”. Descrieți activitățile

care a avut loc răspunzând pe scurt la întrebările:

OMS? De ce? Ce faci? Unde? Cand? De ce? Cum? Apoi adăugați o propoziție din toate răspunsurile. În timp ce autorii citesc propozițiile, alții monitorizează pentru a vedea că toate întrebările au primit răspuns. Apoi puneți împreună o propoziție frumoasă din toate răspunsurile.

cial Networks

Noi suntem diferiți, dar egali

16

DESCRIEREA POVEȘTII

La școala mea, probabil începând cu clasa întâi, originea mea etnică (romi), aspectul fizic, mâncarea pe care o mănânc, felul de a vorbi etc. am fost agresat și discriminat din aceste motive, atât în rețelele de socializare online, cât și față în față. Oamenii găsesc întotdeauna ceva de criticat la mine. La școala noastră, nu am avut niciodată prieteni cu care să vorbesc, deoarece singura formă de interacțiune socială erau cuvintele urâte de la colegii mei de școală și singura formă de comunicare era dureroasă pentru că sunt rom.

„Discursul de ură” este ceva cu care m-am obișnuit acum. Unii oameni cred că sunt un fel de specie de viață inferioară. Din păcate, nu sunt singurii, există unii oameni care gândesc asta și dintre noi. Mi-au spus că sunt rom și că sunt predestinat să mătur străzile, să mă căsătoresc și să nasc. De asemenea, îmi spun că nici nu înțeleg de ce merg la școală.

VÂRSTA COPILULUI

14 - 15 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

Profesorii vor folosi aceste întrebări atunci când analizează cazul / povestea cu elevii: de fapt, profesorii invită elevii să reflecteze asupra modului în care ar reacționa, ce simțea personajul, ce măsuri ar lua dacă ar fi martorii unui astfel de eveniment etc.

1 - Cât de importantă este educația tinerilor romi pentru a depăși prejudecățile împotriva romilor? Elevii noștri au remarcat, de asemenea, că, deși educația este esențială pentru îmbunătățirea situației romilor, este necesară o abordare temeinică pentru a face schimbări reale și în contextul local. Deoarece romii nu au rețelele profesionale pentru majoritatea populației, nu le este suficient să meargă la școală și să absolve aceste școli și sunt conștienți că sunt întotdeauna expuși riscului de discriminare.

2 - Care sunt rolurile comunității locale, părinților și ONG-urilor în eliminarea prejudecăților împotriva romilor? Elevii noștri au mai afirmat că, pe lângă rolul important pe care îl au părinții, profesorii, alți elevi și părinții majorității copiilor sunt, de asemenea, foarte importanți. Aceștia au convenit că implicarea membrilor comunității romi și a tinerilor în rețelele locale, ONG-urile, având opinii pozitive asupra comunităților locale și eliminarea discriminării, ar avea efecte pozitive...

3 - Cum ați reacționa, ce a simțit personajul, ce măsuri ați lua dacă ați fi asistat la o astfel de întâmplare? Dacă aș fi în locul acestui elev agresat de ciberbullying, m-aș apăra împotriva acestor agresiuni. Aș vrea să mă exprim mai bine pentru a schimba aceste prejudecăți. I-aș lăsa să mă cunoască, i-aș aduce să îmi cunoască familia și prietenii.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

În acest fel, aş încerca să ne cunoaştem mai bine şi să le schimb prejudecăţile împotriva mea şi a neamului nostru.

ACTIVITATEA-1: Cum te simţi?

Obiectivele exerciţiului:

Pentru a arăta cât de uşor este să înţelegi greşit ceea ce simt oamenii, uitându-vă doar la limbajul corpului şi la expresiile feţei şi cât de uşor poate fi să ascundeţi adevăratele sentimente.

Vârsta participanţilor: 13+

Numarul participanţilor: oricâţi

Durata exerciţiului: 20 minute

Materiale: Borcan sau recipient mare, pixuri, hârtii

Pas cu pas

Rugaţi participanţii să se gândească la cât mai multe cuvinte care descriu sentimente şi emoţii, atât pozitive, cât şi negative.

Tăiaţi cuvintele în bucăţi de hârtie individuale şi puneţi-le în borcan sau recipient.

Rugaţi participanţii să aleagă din borcan şi să mimeze cuvântul de pe hârtie. Grupul trebuie apoi să ghicească ce sentiment sau emoţie este mimată.

Debriefing:

- Ți-a fost greu să ghicești sentimentul sau emoția?
- Crezi că poți ghici cu ușurință sentimentele cuiva, uitându-te doar la limbajul corpului?
- Îți este ușor/greu să-ți ascunzi sentimentele?
- De ce încerci, de obicei, să-ți ascunzi sentimentele față de alte persoane?

ACTIVITATEA-2: Povestea „adevărată” a Geraldinei

Obiectivele exerciţiului: soluţionarea conflictelor; învăţaţi participanţii să compare informaţiile care le primesc de la colegi sau prieteni, deoarece, denaturarea faptelor are loc chiar şi fără intenţie.

Vârsta participanţilor: 13+

Numărul participanţilor: 10 to 15

Durata exerciţiului: 30 minutes

Materiale: foaia cu povestea Geraldinei

Pas cu pas

La început, şeful clasei cere 7 persoane ca voluntari la această activitate. Restul sunt observatori. Şase voluntari părăsesc camera şi aşteaptă până când li se spune să intre din nou.

Voluntarul care se află în cameră citeşte povestea restului grupului. Apoi îl cheamă pe primul care este afară şi îi spune povestea. El/ea ascultă în tăcere. Acum este rândul său să cheme următorul voluntar care aşteaptă afară şi să-i spună povestea aşa cum şi-a amintit-o. Procesul se repetă până când ultimul voluntar intră în cameră.

NON-FORMAL GROUP ACTIVITIES

La final, ultimul voluntar citește povestea pentru întregul grup. Grupul care a rămas în interior observând procesul de denaturare a poveștii trebuie să rămână tăcut și să nu ajute persoana care spune povestea, atunci când uită sau schimbă o parte. În plus, este important ca voluntarul care spune povestea voluntarului care tocmai a intrat în cameră, să-i explice că va auzi o poveste și apoi o va spune următorului.

Povestea Geraldonei

A fost odată o fată foarte frumoasă. Se numea Geraldona. Geraldonei îi plăcea să se joace, ca orice copil. Locuia foarte aproape de o pădure. Bunicul și bunica Geraldonei locuiau în pădure. Într-o zi, Geraldona a primit o rochie frumoasă de la bunica și bunicul ei. Culoarea acestei rochii era verde. Geraldonei i-a plăcut foarte mult, dar rochia era prea strânsă și a decis să o schimbe cu alta. Când a ajuns la magazin a văzut multe culori: albastru, verde, violet, galben ... Dar o dorea pe cea roșie. Iar Geraldona a purtat această rochie de atâtea ori încât a primit porecla „Geraldona încăpățânată”. A fost supărată să fie numită încăpățânată și s-a plâns mamei sale, care la rândul său a mers să se plângă primarului. Așa că a intrudus o nouă lege care interzice oamenilor să o numească încăpățânată.

A crescut fără alte episoade relevante. S-a căsătorit, a avut 2 fii și 1 fiică, dar acum o lună a fost răpită de extratereștri împreună cu 6 vaci pe care le avea la fermă. Boniface, soțul ei, este foarte îngrijorat deoarece copiii lui sunt acum fără mamă și fără lapte.

Debriefing:

- Care sunt concluziile acestei activități?
- Crezi că ar trebui să credem tot ce auzim?
- De ce apar denaturări?
- Care ar trebui să fie atitudinea noastră atunci când, de exemplu, auzim o poveste care poate nu este adevărată și care implică oameni pe care îi cunoaștem?
- A fost cineva implicat vreodată în vreun conflict care a apărut ca urmare a unei denaturări a faptelor raportate?

ACTIVITATEA-3: Violența/bullying-ul în media

Obiectivele activității: Să arate participanților că există diferite moduri de a-și exprima sentimentele și opiniile

Vârsta participanților: 13 years +

Numărul participanților: oricâți

Durata exercițiului: 40 minutes

Materiale: reviste/ziare, flip-chartere, foarfece, lipici, markere

Pas cu pas

Împărțiți participanții în grupuri mai mici.

Oferiți-le un set de reviste/ziare zilnice și cereți-le să facă un colaj despre violență vs non-violență, din imaginile sau cuvintele pe care le văd în reviste.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Când toate grupurile termină activitatea, cereți-le să prezinte colajul lor și semnificația acestuia.

Debriefing:

- La finalul prezentării tuturor colajelor, deschideți o discuție despre modul în care mass-media prezintă violența/agresiunea.
- Violența/agresiunea este prezentă în mass-media foarte des? Ce tipuri de violență prezintă?
- Oferă informații despre cum să o rezolve/să o vizeze?
- Cum ar trebui mass-media să abordeze problema și să ajute copiii sau tinerii în această chestiune?

ACTIVITATEA-4: Bullying-ul

Scopul exercițiului: Creșterea gradului de conștientizare a tinerilor cu privire la gravitatea acțiunilor de intimidare și pentru a-i face să se gândească la modul în care pot rezolva problema dacă întâlnesc acest tip de situație.

Vârsta participanților: 13+

Numărul participanților: oricâți

Durată: 1 oră

Materiale: participanții pot fi creativi și să folosească materialele din clasă

Pas cu pas

Sarcina participanților este de a prezenta o situație de agresiune, din viața lor de zi cu zi, în școală.

Împărțiți în grupuri, ei trebuie să facă o scurtă piesă de teatru despre situațiile de agresiune cu care se confruntă sau le văd și trebuie să rezolve această problemă fără a întreprinde acțiuni violente în rezolvarea problemei.

Toți participanții sunt implicați în acest exercițiu și trebuie să arate cea mai frecventă situație de agresiune care se întâmplă în școlile lor.

Mesajul din acest exercițiu este de a vedea situația din cealaltă parte și de a fi observator, dar și de a fi o persoană care acționează în aceste situații. Participanții ar trebui să creeze piesa de teatru folosindu-și creativitatea și imaginația proprie.

Oferiți ocazia celorlalte grupuri de a oferi soluții după fiecare piesă de teatru.

Debriefing:

- Cum s-au simțit în timp ce făceau acest exercițiu?
- Cât de greu ți-a fost să prezinți astfel de situații?
- Cum te-ai simțit când ai acționat pentru a rezolva problema? Ți-a fost ușor/greu să reacționezi la situație?
- Finalizați exercițiul având un energizant unde vor ieși din rolurile lor din teatru

DESCRIEREA POVEȘTII

„Abia recent am aflat ce este hărțuirea cibernetică. M-am obișnuit atât de mult să fiu hărțuit pe Facebook doar pentru că sunt rom, încât am crezut că este normal. De multe ori oamenii necunoscuți mă adaugă pe Facebook și apoi încep să-mi lase comentarii jignitoare și să-mi dea porecle. „Cred că hărțuirea cibernetică este unul dintre cele mai grave lucruri care se pot întâmpla cuiva indiferent că este sau nu adult și membru al unui grup minoritar. Nu știam să acționez corect, nici nu știam ce este. Am fost agresat de două ori. Primul incident s-a petrecut acum 2 ani pe Facebook.

O persoană mi-a trimis un mesaj prin care pretindea că mă cunoaște și că i-am furat portofelul în autobuz. Și că mă va găsi și mă va bate. La început, mă apăram și explicam că și romii suntem buni, amabili și muncitori. Dar tot ce primeam erau mesaje injurioase. Am încercat să explic că greșește, dar nu a vrut să mă asculte și a continuat. Mi-a fost atât de teamă, dar nu am vrut să spun nimic părinților mei, așa că mi-am dezactivat contul.

Mi-a fost frică să mai ies din casă, să am prieteni, să ridic telefonul. Am trăit cu frica mult timp. Știam că sunt în căutarea unei lupte și am refuzat să le dau una, așa că am șters toată prezența mea online și mi-am dezactivat contul de Facebook. Încă mă uit în spate când sunt pe stradă.”

Al doilea incident s-a întâmplat când mi-am activat din nou contul de Facebook. Cei pe care îi considerasem „cei mai buni prieteni” aveau tendința să mă tachineze des despre cum arăt. Această tachinare a dus în cele din urmă la cuvinte dure schimbate pe Facebook, care, după o lună, au dus la intimidare cibernetică. Bullying-ul s-a încheiat când i-am blocat.

VÂRSTA COPILULUI

15 ANI

ÎNTREBĂRI DE
REFLECTAT

Profesorii vor folosi aceste întrebări atunci când analizează cazul/povestea cu elevii: de fapt, profesorii invită elevii să reflecteze asupra modului în care ar reacționa, ce simțea personajul, ce măsuri ar lua dacă ar fi martorii unui astfel de eveniment etc.

Cum ați reacționa dacă vă confrunțați cu hărțuirea cibernetică?

Dacă m-aș confrunța cu „Cyber Bullying”-ul, nu aș avea un răspuns. Răspunsul și reacția față de această persoană care hărțuiește și menținerea comunicării cu ea, pot încuraja acești agresori din ce în ce mai mult.

- Aș ține o evidență a mesajelor de intimidare pe care le primesc, pe o hârtie.
- Aș putea arăta aceste mesaje părinților mei, chiar poliției, și altor adulți, chiar mesajele care pot fi mai ușor de verificat, ce s-a întâmplat și cine era agresorul. Asta m-ar ajuta să mă ocup de agresiunea cibernetică.

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

Aș vorbi și cu prietenii în care am încredere.

- Aș raporta agresorii administratorului site-ului web (Facebook și Youtube etc.), care ar putea să îi dea afară de pe site.
- Îmi protejiez smartphone-ul, site-urile și conturile de socializare online cu o parolă sigură și îmi schimb frecvent parola. De asemenea, m-aș gândi foarte bine dacă să împărtășesc informații personale sau fotografii/videoclipuri care nu vreau să fie văzute. Aș fi mai atent atunci când postez oricare dintre fotografiile sau informațiile mele personale.

Care sunt consecințele agresiunii cibernetice?

Cyberbullying-ul poate duce la probleme serioase și de lungă durată printre noi, adolescenții. Stresul de a fi într-o stare constantă de supărare sau frică poate duce la probleme cu starea de spirit, nivelul de energie, somnul și pofta de mâncare. De asemenea, ne poate face să ne simțim agitați, anxioși sau triști.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

ACTIVITATEA-1: Zgomotul hârtiei

Obiectivele exercițiului: Creșterea gradului de conștientizare a participanților cu privire la problema pe care doriți să o abordați.

Vârsta participanților: 13+

Număr de participanți: oricâți

Durata exercițiului: 15 minute

Materiale: pixuri, foi de hârtie

Pas cu pas

Solicitați fiecărui participant să deseneze o imagine rapidă a lor, pe o foaie de hârtie. Rugați participanții să își schimbe desenul cu un alt participant.

Solicitați participanților să facă cocoloș desenul care le-a fost dat. Fă-te ca ai făcut o greșeală și roagă participanții să îndrepte fiecare bucată de hârtie și să scape de cute. Bucata lor de hârtie va avea în continuare cute pe ea. Aceasta reprezintă ceea ce face agresiunea asupra cuiva.

Debriefing:

- Ce părere aveți despre acest joc?
- Care este sensul din spatele lui? Cum îl putem conecta la agresiune?
- Vorbiți despre modul în care hărțuirea poate afecta oamenii - nu puteți anula hărțuirea și cerând scuze nu va elimina impactul comportamentului de hărțuire.

ACTIVITATEA-2: Sculptând violența/bullying-ul

Obiectivele exercițiului: Creșteți gradul de conștientizare a participanților cu privire la problema pe care doriți să o abordați.

Vârsta participanților: 13+

Numărul participanților: oricâți

Durata exercițiului: 40 minute minimum

Materiale: un spațiu deschis

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Pas cu pas

Împărțiți participanții în grupuri de oameni cu care vor să lucreze (grupurile nu trebuie să fie cu același număr de participanți) și dați-le sarcina de a discuta despre intimidare/violență/discriminare (orice subiect pe care doriți să-l abordați) și de a crea sculpturi care vor reprezenta situații în care s-a aflat subiectul (le puteți spune să prezinte un anumit tip de violență sau pot alege una).

Când toate grupurile sunt gata, creați un spațiu ca o scenă, de unde toți participanții îl pot privi și dați-le scena pentru a prezenta sculpturile. Rugați sculpturile să rămână câteva minute, astfel încât toți participanții să le poată vedea bine.

Debriefing:

- După câteva minute deschideți o discuție întrebând celelalte grupuri și prezentatori despre sculptură: ce vedeți? Cine este agresorul în situație? Ce este violența? Există o soluție la problemă? Dacă da, cereți oamenilor să se schimbe cu unele dintre sculpturi sau să schimbe aspectul sculpturii.
- Lasă-i liberi dacă vor să adauge mai multe persoane la sculpturi. Întrebați-i, de asemenea, ce prezintă noua sculptură și care este soluția pe care o oferă.
- Întrebați participanții cum le-a plăcut exercițiul. Dacă le-a fost greu să vadă sculpturile și să reacționeze la ele?
- La sfârșit, întrebați-i cât de des iau inițiativa de a ajuta oamenii care sunt agresați și cum pot ajuta?

ACTIVITATEA-3: Scala insultelor

Obiectivele exercițiului: să discute despre sentimente și percepții în clasă

Vârsta participanților: 13+

Numarul de participanți: 10 - 20

Durata exercițiului: 45-90 minute

Materiale: pixuri, bucăți de hârtie, foaie A3 sau tapet, tablă, buline de autocolant

Pas cu pas

Fiecare participant primește o foaie de hârtie și li se cere tuturor să scrie insulte și expresii care îi jignesc personal, îi fac să fie supărați sau agresivi. Pentru munca individuală, au aproximativ 5 minute.

Toată lumea ar trebui să fie conștientă că aceste cuvinte jignitoare puse în discuție sunt serioase și, eventual, foarte personale. Cu cât abordarea va fi mai clară și „științifică”, cu atât exercițiul va funcționa mai bine.

Foile sunt colectate, citite cu voce tare și toate insultele sunt scrise pe tablă (marcând eventual de câte ori au fost folosite).

Apoi, se vor alege 10 insulte diferite care au fost menționate cel mai des. Acestea ar trebui discutate, pentru a clarifica semnificația lor în cadrul grupului. De asemenea, puteți întreba participanții cum se simt în legătură cu aceste cuvinte.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Apoi, are loc votul. Fiecare participant trebuie să selecteze cele 4 din 10 insulte pe care le consideră cele mai grave. Votul ar trebui să fie secret (fiecare pe rândul său, răsucind tabla, etc.).

Relativ rapid, părerea clasei devine vizibilă pe tablă. După vot, puteți face o înțelegere cu participanții pentru a nu mai folosi primele trei cuvinte cele mai folosite. Cuvintele sunt scrise pe o hârtie A3 separată și afișate vizibil, clasa este de acord cu o pedeapsă pentru utilizarea lor, iar acordul este semnat de toți participanții.

În timpul votării, participanții au putut marca în plus expresii cu care au fost insultați anterior. Acest lucru ar putea conduce la o discuție despre diferite reacții la cuvinte, care pot fi legate de diferite medii și povești de viață.

Debriefing:

- În sesiunea de evaluare, participanții pot reflecta la modul în care s-au bucurat de exercițiu, pot formula noi descoperiri și pot găsi subiecte noi.
- Dacă clasa a încheiat o înțelegere, trebuie să se țină strict de ea. Reprezentanții clasei pot fi implicați în această acțiune.
- Cum ți-a plăcut acest exercițiu?
- De ce aceste jigniri și expresii te jignesc?
- Există unele cuvinte pe care personal le considerați jignitoare, în timp ce altele nu? Dacă da, care este motivul din spatele acestuia?
- Crezi că uneori insultăm oamenii fără să fim conștienți de asta?
- Cum putem schimba asta?

ACTIVITATEA-4: De acord sau nu?

Obiectivele exercițiului: să permită participanților să examineze modul în care consideră agresiunea, să-și provoace gândirea și să încurajeze discuțiile.

Vârsta participanților: 14+

Număr de participanți: oricâți

Durata exercițiului: 30 minute

Materiale: o frânghie sau orice altceva care ar putea stabili o limită sau o graniță, listă de enunțuri, 2 lucrări

Pas cu pas

Desenați o linie pe podea, reală sau virtuală, și plasați cuvintele de ACORD la un capăt și DEZACORD la celălalt capăt.

Citiți un set de enunțuri către grup și cereți participanților să se poziționeze pe linie, în funcție de faptul dacă sunt de acord sau nu cu enunțul.

Rugați participanții să își ofere voluntar motivele alegerii lor; li se permite să se deplaseze de-a lungul liniei dacă sunt convinși de opiniile altor persoane.

Amintiți-le participanților că nu există răspunsuri greșite și că respectarea opiniilor altora este importantă.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Mai jos sunt câteva afirmații sugerate sau puteți să le dezvoltați pentru a se potrivi situațiilor dvs. sau pentru a aborda anumite probleme:

- Răspândirea zvonurilor despre cineva este agresiune.
- A fi agresat este o parte naturală a creșterii; este construire de caractere.
- Bullying-ul nu se întâmplă în grupul/școala mea.
- Redirecționarea imaginilor sau a textelor care supără oamenii este agresiune.
- A-ți râde de părul cuiva este doar o batjocură.
- Este vina lor că nu sunt cu situație(stare).

Un grup cât mai divers participanți este mai interesant și mai util pentru a învăța despre viață, decât un grup în care toată lumea este la fel. Nu are rost ca participanții să provoace alți participanți care folosesc frecvent denumiri, insulte rasiste sau sexiste și / sau insulte personale.

Debriefing:

- După ce ai ascultat opiniile altor persoane, ți-ai schimbat propriile opinii?
- Dacă da, de ce? Ți este ușor să-ți schimbi părerea?
- Crezi că intimidarea este ceva care se întâmplă foarte des în jurul tău? Dacă da, crezi că poți face ceva pentru a schimba asta?

ACTIVITATEA 5: Scala insultelor

Obiectivele exercițiului: să discute în clasă, despre sentimente și percepții

Vârsta participanților: 13+

Număr de participanți: 20

Durata exercițiului: 45-90 minute

Materiale: pixuri, resturi de hârtie, foaie A3 sau tapet, tablă, bulete de autocolant

Pas cu pas

Fiecare participant primește o foaie de hârtie și li se cere tuturor să scrie insulte și expresii care îi jignesc personal, îi fac să fie supărați sau agresivi. Pentru munca individuală, au aproximativ 5 minute. Toată lumea ar trebui să fie conștientă discuțiile despre injurii, vor fi serioase și foarte personale. Cu cât abordarea va fi mai clară și mai „științifică”, cu atât exercițiul va funcționa mai bine.

Foile sunt colectate, citite cu voce tare și toate insultele sunt scrise pe tablă (marcând eventual de câte ori au fost folosite).

Apoi, vei alege 10 insulte diferite care au fost menționate cel mai mult. Acestea ar trebui discutate, pentru a clarifica semnificația lor în cadrul grupului. De asemenea, puteți întreba participanții cum se simt în legătură cu aceste cuvinte.

Apoi, are loc votul. Fiecare participant trebuie să selecteze cele 4 din 10 insulte pe care le consideră cele mai grave. Votul ar trebui să fie secret.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

În timp scurt, părerea clasei devine vizibilă pe tablă. După vot, puteți face o înțelegere cu participanții pentru a nu mai folosi primele trei cuvinte din listă. Cuvintele sunt scrise separat pe o hârtie A3 și afișate la vedere, clasa este de acord cu o pedeapsă pentru utilizarea lor, iar acordul este semnat de toți participanții.

În timpul votării, participanții au putut marca expresii cu care au fost insultați personal anterior. Acest lucru ar putea conduce la o discuție despre diferite reacții la cuvinte, care pot fi legate de diferite medii și povești de viață.

Debriefing:

În sesiunea de evaluare, participanții pot reflecta la modul în care s-au bucurat de exercițiu, pot formula noi descoperiri și pot găsi noi subiecte. Dacă clasa a încheiat o înțelegere, trebuie să se țină strict de ea. Reprezentanții clasei pot fi implicați în această acțiune.

Cum ți-a plăcut acest exercițiu?

De ce aceste cuvinte injurioase și expresii te jignesc?

Există unele cuvinte pe care personal le considerați jignitoare, în timp ce altele nu? Dacă da, care este motivul din spatele acestuia?

Crezi că uneori insultăm oamenii fără să fim conștienți de asta? Cum putem schimba asta?

Nu URA este Colegul Meu

DESCRIEREA POVEȘTII

Eu și familia mea am fugit de războiul civil, din Siria în Turcia, care este o țară sigură pentru noi. Am venit mai întâi în sud-estul Turciei. Refugiați situați în lagărele de refugiați din Hatay. Am stat în această tabără timp de 6 luni. Ne-au tratat foarte bine în aceste tabere, unde au oferit educație și îndrumare copiilor sirieni. Ei ne-au oferit adăpost, hrană sănătoasă și ceea ce ne trebuia zilnic. Apoi am venit la Antalya, un oraș frumos, pentru a găsi un loc de muncă. După ce tatăl meu și-a găsit un loc de muncă, m-am înscris la noua mea școală. Nu am avut prea mulți sau niciun prieten la această școală nouă unde am venit. Am încercat să socializez cu un grup de elevi cu care am împărțit ceva timp și spațiu în clasă și la prânz. Mi-a luat ceva timp să mă obișnuiesc cu noua situație, deoarece exista bariera lingvistică și nu puteam vorbi bine limba turcă. La noua școală, am încercat să-mi fac prieteni noi. La școală erau câțiva elevi refugiați sirieni ca mine și petreceam și eu timp cu acești elevi. Din cauza acestei bariere lingvistice, am avut dificultăți în comunicarea cu restul clasei. Mai mult, eram foarte slab, foarte fragil și păream mai tânăr decât alți elevi de vârsta mea.

Din aceste motive evidente, nu m-am putut înțelege cu elevii. În școala noastră, un grup de 5-6 persoane s-au opus prezenței mele și au început să mă hărțuiască și să mă batjocorească pe conturile lor de Facebook. Uneori împărtășeau câteva imagini ale războiului din Siria și alături poza mea. La acea vreme, nu știam sigur ce făceau sau nu făceau acești elevi împotriva mea. Singurul lucru de care eram sigur era că nu aveam niciun fel de apărare potrivită și agresivitatea, privirile și amenințările acestor studenți împotriva mea au continuat. Din păcate, violența a fost ceea ce mi-a oprit dragostea pentru școala mea și nu am vrut să mai merg la școală. La prânz, în cantina școlii, unul dintre acești elevi hărțuitori împreună cu alții, au râs din nou de mine. Când am auzit acele propoziții sarcastice, am țipat și am început să alerg spre acești elevi agresivi. Între timp, un profesor din cafenea m-a blocat și a încercat să înțeleagă ce se întâmplă. Plângeam cu sughițuri, nu puteam explica ce s-a întâmplat și nu mă puteam exprima.

Profesorul meu m-a scos din cafenea și m-a condus la directorul școlii. După ce m-au calmat puțin, m-au rugat să le povestesc ce s-a întâmplat. Mai târziu, directorul a invitat pe profesorul nostru psiholog consultant în camera sa și la școala noastră și mi-a cerut să-i spun ce s-a întâmplat. Am explicat că 5-6 elevi m-au agresat în mod constant, m-au umilit și au folosit violență fizică, încă din prima zi când am venit la școală.

Apoi, directorul școlii a chemat elevii în camera lui și le-a explicat că nu au un comportament adecvat, explicându-le că eu sunt oaspete în această școală și în Turcia și trebuie să-mi arate ospitalitatea și grijă. El le-a spus acestor elevii să aibă empatie. El i-a rugat să se gândească la modul în care s-ar putea simți dacă s-ar afla ei într-o țară străină și să se confrunte cu aceeași discriminare sau agresiune. Le-a spus acestor elevi să-și ceară scuze și să fie prietenoși și să mă cunoască mai bine. Acești elevi au fost foarte jenați după discursul directorului nostru și mi-au cerut scuze. Au realizat greșeala pe care au făcut-o.

Zilele următoare, elevii care m-au agresat au fost foarte drăguți cu mine și au încercat să mă ajute încercând să fie prietenoși cu mine. M-au invitat la întâlnirile de grup ale prietenilor în afara școlii. Intrarea în aceste grupuri a fost o mare oportunitate pentru mine, deoarece am avut ocazia să-mi îmbunătățesc vocabularul, vorbind turcă cu colegii mei și am început să vorbesc turca mai fluent. Acest lucru mi-a sporit mult încrederea în mine și asta m-a ajutat să fiu inclus în școala mea și în Turcia.

Am fost foarte fericit să termin cu această hărțuire, pentru că îmi iubesc școala și profesorii. Și m-am simțit un pic vinovat că am spus despre agresori, profesorilor și directorului școlii. Apoi am fost invitat la niște cursuri ale școlii noastre, pentru a spune poveștile refugiaților sirieni și experiențele lor într-o tabără de refugiați. Aceasta a fost o bună oportunitate pentru elevii și profesorii noștri, precum și pentru părinți, de a afla despre refugiații în număr de peste 4 milioane din Turcia și despre provocările cu care se confruntă și despre viața lor. În aceste vizite de clasă, profesorii și elevii m-au întrebat și le-am spus poveștile refugiaților la orele la care am participat, iar acești elevi și profesori au ascultat poveștile acestor refugiați.

VÂRSTA COPILULUI

17 ANI

ÎNTREBARI DE REFLECTAT

Profesorii vor folosi aceste întrebări atunci când analizează cazul / povestea cu elevii: de fapt, profesorii invită elevii să reflecteze asupra modului în care ar reacționa, ce simțea personajul, ce măsuri ar lua dacă ar fi martorii unui astfel de eveniment etc.

1-Cum putem asigura protecție împotriva agresiunii?

Hărțuirea este o problemă cu multe consecințe pe termen lung și este mult subestimată de noi (părinți, profesori și elevi). Este nevoie de mult mai multă comunicare între persoanele implicate. Școlile sunt locul în care învățăm elevii, iar aici trebuie să aflăm mai multe despre comunicarea umană. Trebuie să fim încrezători în fața oricărei situații negative, discriminări și agresiuni, să împărtășim această situație negativă cu administratorii și părinții școlii, să nu rămânem tăcuți și să rezistăm celor care ne hărțuiesc.

Profesorii vor folosi aceste întrebări atunci când analizează cazul / povestea cu elevii: de fapt, profesorii invită elevii să reflecteze asupra modului în care ar reacționa, ce simțea personajul, ce măsuri ar lua dacă ar fi martorii unui astfel de întâmplări etc.

2-Cum putem asigura protecție împotriva agresiunii?

Hărțuirea este o problemă cu multe consecințe pe termen lung și este mult subestimată de noi (părinți, profesori și elevi). Este nevoie de mult mai multă comunicare între persoanele implicate. Școlile sunt locul în care învățăm elevii. Deci, în calitate de elevi, trebuie să aflăm mai multe despre comunicarea umană. Trebuie să fim încrezători în fața oricărei situații negative, discriminări și agresiuni, să împărtășim această situație negativă cu administratorii și părinții școlii și să nu rămânem tăcuți și să rezistăm celor care ne hărțuiesc.

3- Cum ați aborda agresiunea?

Putem descoperi consecințele acestei agresiuni pentru a învăța efectele nocive ale bullying-ului. Rezultatele, care implică empatie sau învățare în rândul elevilor, pot ajuta la prevenirea agresiunilor viitoare în școlile noastre. În plus, cadrele didactice din personalul școlii trebuie să implementeze anumite comportamente corecte, în codurile de conduită ale elevilor și alte politici școlare, atunci când elaborează rezultate și aplică reguli disciplinare. De exemplu, copiilor care comit agresiuni li se poate oferi sprijinul necesar pentru consiliere.

- Putem purta o discuție la curs despre cum să fii un bun prieten;
- Scrieți o poveste despre efectele agresiunii sau beneficiile muncii în echipă;
- Jucați un scenariu sau faceți o prezentare despre importanța respectării celorlalți, efectele negative ale bârfelor sau despre modul de colaborare;
- Putem face un proiect despre drepturile și agresiunea noastră;
- Putem citi și discuta o carte despre intimidare;
- Putem realiza postere pentru școală despre hărțuirea cibernetică și comportamentul inteligent online.

4-Cum pot părinții să contribuie la prevenirea agresiunii?

Școala noastră poate pune bazele unei implicări semnificative a părinților și elevilor. Părinților ar trebui să li se ofere oportunități de a-și contribui la expertiza conduitei elevilor. Pentru a susține implicarea părinților, școlile le pot oferi roluri semnificative. Părinții pot contribui la un climat școlar pozitiv prin asociația de părinți, voluntariat și evenimente de îmbunătățire a climatului școlii. Directorii și personalul școlii pot ține părinții informați, îi pot face să se simtă bineveniți și să-i trateze ca pe parteneri.

5-Cum putem crea un mediu sigur în școlile noastre?

Toți profesorii, elevii și părinții, în special administratorii școlii, pot ajuta la prevenirea posibilelor agresiuni prin crearea unei școli sigure și de un

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

mediu susținere pentru toți elevii din școlile noastre. Siguranța trebuie să înceapă mai întâi când intrăm în școală. De asemenea, elevii ar trebui să se simtă în siguranță în toate locurile din școlile noastre: în cantină, bibliotecă, săli de recreere, în autobuz și în locul de joacă.

ACTIVITATEA-1: Respectând diferențele

Scopul exercițiului: să arate diferențele celeilalte persoane și să învețe participanții să le respecte.

Vârsta participanților: 14-17 ani

Numărul de participanți: 10 sau mai mulți

Durata exercițiului: 30 minute

Materiale: pix și hârtie

Pas cu pas

Împărțiți participanții în cupluri. Fiecare cuplu are sarcina de a scrie câteva diferențe față de partenerul lor și de a vorbi despre modul în care celălalt reacționează la aceste diferențe.

Acordați participanților timp cât au nevoie, deoarece este important pentru ei să discute și să descopere mai multe.

Apoi, toate cuplurile își prezintă diferențele în fața grupului și împărtășesc modul în care acceptă diferențele și le gestionează.

Formatorii ar trebui să ia măsuri pentru a arăta sensul diferențelor care există în fiecare parte a noastră, în fiecare parte a lumii.

Debriefing:

- Crezi că diferențele sunt importante? De ce?
- Acceptați cu ușurință diferențele?
- Contează dacă prietenii tăi sunt diferiți de tine?
- Există unele diferențe care te pot împiedica să fii prieten cu cineva?

Dacă da, care dintre ele și de ce?

ACTIVITATEA-2: Cel mai mare erou

Obiectivele exercițiului: să exploreze rolul spectatorului în agresiune și cum puteți ajuta la prevenirea agresiunii; a înțelege ce înseamnă să fii un spectator; să învețe modalități de prevenire a agresiunii atunci când este experimentat de alții

Vârsta participanților: 14+

Numărul de participanți: 16+

Durata exercițiului: 40 minute

Materiale: o varietate de consumabile pentru artă și meserii, cum ar fi (marcaje, pixuri, creioane, creioane, autocolante, sclipici și lipici). 1 sau 2 flip-chartere pe grup.

Pas cu pas

Partea A (5 minute)

Într-un grup mai mare (sau împărțiți în grupuri mai mici cu câte un lider în fiecare grup) prezentați următoarele întrebări pentru discuție.

- Ce este un spectator?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

- Credeți că spectatorii pot fi neutri când văd că alții sunt hărțuiți?
- Cum te simți când îi vezi pe alții hărțuiți?
- Ce faci de obicei?
- Ce pot face spectatorii pentru a opri agresiunea în școlile lor?

Partea B (25 minute)

- Împărțiți participanții în grupuri de 8-12 persoane. Oferiți fiecărui grup o cutie cu rechizite de artă și meșteșuguri și 1 sau 2 diagrame. Spune-le că treaba lor este să deseneze „Cel mai mare erou” sau pe cineva care poate „OPRI BULLYINGUL CU O SINGURĂ LOVITURĂ! Folosind rechizite de artă și meșteșuguri, ar trebui să aleagă o persoană de mărime naturală (dacă cineva se potrivește mărimii hârtiei, pot căuta în jurul lor) și să-și creeze propriul supererou împotriva agresiunii.
- Ar trebui să găsească cu un nume pentru persoana respectivă și să deseneze cum ar arăta el/ea. Pe partea laterală descrie „caracteristicile” super-eroului, cum ar fi acele lucruri care fac ca această persoană să poată opune rezistență unui agresor.
- Dacă timpul permite, cereți fiecărui grup să-și prezinte eroul și câteva dintre caracteristicile sale. (dacă este posibil, lipiți afișele pe peretele clasei și/sau rugați-l pe profesor să urmărească activitatea).

Debriefing:

Verificați-vă activitatea punând câteva dintre întrebările de mai jos pentru a permite grupului să își exprime opinia.

- Ce ai învățat despre subiectul agresiunii astăzi?
- Vă puteți gândi la momente din viața voastră în care dvs. sau cineva pe care îl cunoașteți ați fost agresat?
- Cum credeți că a fi hărțuit să îi simtă pe oameni?
- Dacă tu sau cineva pe care îl cunoști este agresat, care sunt unele lucruri pe care le pot face pentru a ajuta sau pentru a opri agresiunea?
- Dacă cineva a început să te intimideze, cu cine ai vorbi despre situație? Cine sunt oamenii care te-ar ajuta?
- Ce înseamnă să fii un spectator? (Urmărind cum cineva este hărțuit fără să intervină sau să primească ajutor.) De ce unii oameni sunt prezenți atunci când vine vorba de hărțuire? Cum puteți trece de la a fi un spectator la cineva care ajută situația?
- Acum, că știi mai multe despre intimidare, ce crezi că poți face pentru a face diferența la școală? În ce moduri ai putea ajuta pe cineva care era agresat?

ACTIVITATEA-3: Fotografii emoționante

Scopul exercițiului: Să arate diferite emoții sau reacții

Vârsta participanților: 14-17 ani

Numărul de participanți: 10 sau mai mulți

Durata exercițiului: 30 minute

Materiale: Telefon mobil, Aparat foto, hârtie, pix

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Pas cu pas:

Elevii lucrează în grupuri și fac niște poze sau desenează niște emoții cu un creion al unui copil agresat care arată emoțiile în timpul agresiunii: speriat/trist/anxios/speriat/îngrijorat/nervos/furios/deprimat/jenat.

Va fi deschisă o expoziție de fotografii sau desene, care arată emoțiile și reacțiile unui copil care a fost supus agresiunii cibernetice. Dacă este necesar, poate fi creat și un album foto.

Debriefing:

- Cum te-ai simțit când ai imitat această emoție?
- Cum ați reacționa când ați vedea un prieten de-al vostru care arată această emoție?
- Ce ai simțit în timp ce ai simulat acest sentiment?

ACTIVITATEA-4: Termometrul intimidării

Obiectivele exercițiului: există multe tipuri de agresiune. Cum decideți care este cel mai rău sau mai dăunător?

Acest exercițiu explorează tipurile de comportament agresiv și încurajează participanții să discute semnificația lor și impactul lor.

Aflați diferite tipuri de comportament de agresiv, discutați impactul agresiunii, discutați despre modul în care diferențele (gen, generație, social) pot afecta percepția comportamentelor agresive.

Vîrsta participanților: 13+

Număr de participanți: 20 +

Durata exercițiului: 40 minute

Pas cu pas

Partea A (5 minute)

Într-un grup mai mare, moderatorul ar trebui să conducă discuția folosind întrebările de mai jos. Această parte a exercițiului are scopul de a ajuta participanții să înceapă discuția cu privire la tipurile de agresiune.

- Care sunt tipurile de agresiune?
- Sunt toate tipurile de agresiune la fel?
- Toate tipurile afectează oamenii în același mod?

Partea B (25 minute)

Împărțiți grupul în echipe (merge bine cu 8-10 persoane).

Oferiți fiecărei echipe un set de card de lucru. Rugați-i să citească fiecare card și să discute despre ce înseamnă această metodă de intimidare. Cereți-le, ca grup, să dezvolte o definiție a fiecărui cuvânt. Odată ce toți sunt de acord asupra a ceea ce înseamnă diferitele tipuri de agresiune, puneți-i să pună cardurile în ordine de la tipul „cel mai tare”(cel mai puțin dăunător) la tipul „cel mai fierbinte”(cel mai dăunător). Invitați grupurile să împărtășească ordinea cărților lor cu grupul mai mare.

Debriefing:

Verificați-vă activitatea punând câteva dintre întrebările de mai jos pentru a permite grupului să își exprime opinia.

- Ce ai învățat despre subiectul agresiunii astăzi?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

- Credeți că există tipuri de agresiune care sunt mai dăunătoare decât celelalte tipuri?
- Vă puteți gândi la momente din viața voastră în care dvs. sau cineva pe care îl cunoașteți ați fost agresat?
- Cum credeți că a fi hărțuiți, îi face pe oameni să se simtă?
- Dacă tu sau cineva pe care îl cunoști este agresat, ce poți face pentru a ajuta sau pentru a opri agresiunea?
- Dacă cineva a încercat să te intimideze, cu cine ai vorbi despre situație? Cine te-ar ajuta?
- Acum, că știi mai multe despre intimidare, ce crezi că poți face la școală pentru a face diferență? În ce moduri ai putea ajuta pe cineva care era agresat?

ACTIVITATEA-5: Copacul așteptărilor

Obiectivele exercițiului: să arate așteptările și temerile participanților legate de subiect - violența împotriva copiilor. Pentru a-i implica în procesul de recunoaștere a ceea ce este frica și a ceea ce se așteaptă.

Vârsta participanților: 14-17 ani

Numărul participanților: 30

Durata exercițiului: 40 minute

Materiale: foi de hârtie, pixuri, două ciocane

Pas cu pas

Toți participanții iau două foi de hârtie.

Pe prima, ei își scriu așteptările, iar pe a doua, își scriu temerile din lucrul dedicat violenței și nonviolentei.

Când termină cu toții, lipesc colile de hârtie pe cele două ciocane pe care sunt scrise „așteptări” și „frici”.

Când toate foile de hârtie sunt așezate pe ciocane, începeți o discuție în care toți participanții ar trebui să-și împărtășească opiniile și sentimentele cu privire la subiect. Notă! Acest exercițiu îi poate ajuta pe antrenori să își cunoască mai bine grupul. De asemenea, este util să o faceți la începutul antrenamentului, deoarece participanții pot crea o legătură între ei exprimându-se pe subiectele date.

Exemple de feedback, falsă armonie, conflict, să învăț cum să trec prin situațiile conflictuale, să fiu premiat pentru comportamentul meu bun, să nu primesc pedeapsă de la profesor, să-mi respect prietenii din școală, să merg la școală fără teamă.

Debriefing:

- Violența împotriva copiilor este prezentă în societatea noastră?
- Ai fost vreodată martor la o agresiune împotriva unui copil?
- Dacă da, ce părere ai despre asta?
- Ce putem face pentru a preveni acest lucru?

DESCRIEREA POVEȘTII

Am fost hărțuit și umilit în mod brutal de niște prieteni din școala mea din cauza aspectului fizic și a greutateii mele. Această agresiune a ajuns atât de departe încât, mi-au trimis un mesaj fals prin care mă acuzau de lucruri urâte folosind poza și numele meu. De fapt, a postat această conversație falsă pe Facebook și pe peretele său, pentru ca toată lumea să o poată vedea. Mi-a ponegрит personalitatea la școală. M-am simțit foarte rău și slab.

Le-am explicat părinților mei despre acest mod de intimidare cibernetică. Părinții mei au venit imediat la școala și au povestit despre aspectul foarte urât al cyberbullying-ului directorului școlii, cerând să fie luate toate măsurile necesare pentru a-i pune capăt. Școala l-a suspendat câteva zile, pentru a prelua controlul asupra acțiunilor acestui elev și pentru a neutraliza această agresiune cibernetică, dar acest elev a continuat să posteze comentarii despre mine, pe rețelele sociale. Am făcut un raport despre acest atac cibernetic către Facebook și pentru o vreme Facebook a șters și a oprit plângerile constante de hărțuire din partea mea. Am găsit un alt mod de a-mi închide contul de Facebook, am ignorat aceste calomnii urâte și nu am mai fost deranjat.

VÂRSTA COPILULUI

14 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

Profesorii vor folosi aceste întrebări atunci când analizează cazul/povestea, cu elevii: de fapt, profesorii invită elevii să reflecteze asupra modului în care ei ar reacționa, ce simțea personajul, ce măsuri ar lua dacă ar fi martorii unui astfel de eveniment etc.

1-Cum să depășești agresiunea cibernetică și ce măsuri ai lua dacă ai fi asistat la un astfel de atac?

În acest caz, cel mai important lucru pe care trebuie să-l facem este să nu răspundem la nimic din ceea ce se spune despre noi și la hărțuirea cibernetică sau să ripostăm făcând același lucru. Răspunsul la aceste cyberbulling-uri sau trimiterea unei imagini umilitoare sau a unui text pentru a ne răzbuna ne poate pune într-o situație și mai rea și chiar ne poate crea necazuri.

Trebuie să facem o captură de ecran a oricărui lucru pe care considerăm că ar putea fi agresiune cibernetică și să păstrăm o înregistrare pe computerul sau telefonul nostru. Acest lucru poate fi prezentat ca dovadă autorităților despre intimidarea cibernetică.

Cea mai eficientă modalitate de a scăpa de această intimidare cibernetică este prevenția împotriva agresorilor. Majoritatea platformelor online din mediul virtual au această funcție, trebuie să ne asigurăm că blocăm acești utilizatori care ne-au hărțuit virtual și îi raportăm platformelor de socializare unde s-a petrecut hărțuirea cibernetică. Trebuie să ținem cont de faptul că nu suntem singuri împotriva acestei agresiuni. A vorbi cu cineva din jurul nostru despre intimidare nu numai că ne ajută să căutăm sprijin și, dacă această intimidare devine mai gravă,

intimidare devine mai gravă, trebui să vorbim și cu un adult în care avem încredere. (Pot fi părinții noștri, un membru al familiei mai în vârstă sau un profesor de la școală.)

2- Cum ați reacționa la această situație?

Cel mai important sfat pentru prietenii mei este că aceștia nu ar trebui să nu răspundă la aceste mesaje de agresiune de pe internet și diferite canale de socializare și să se aplice în locurile necesare pentru a termina aceste mesaje. De asemenea, cred că există o modalitate greșită de a lua aceste mesaje în serios. Dacă îi luăm în serios pe acești oameni care hărțuiesc în aceste medii virtuale diferite, acești oameni se vor simți mai puternici și vor continua mai mult acest cyberbullying. Ignorând și nu luând în serios acest agresor și persoana care a făcut-o, așa cum am făcut eu, trebuie să arătăm cât de slab și ne semnificativ este.

3- Ce simți când ești agresat cibernetic?

De asemenea, este posibil să avem simptome fizice și, de asemenea, să experimentăm unele consecințe unice și sentimente negative. În calitate de victime ale hărțuirii cibernetice, deseori ne este greu să ne simțim în siguranță. ne putem simți vulnerabili și neputincioși, deoarece agresiunea cibernetică are loc în spațiul cibernetic, agresiunea online se simte permanent. Știm că odată ce ceva este acolo, va fi întotdeauna acolo, astfel încât ne putem simți expuși. De asemenea, s-ar putea să simțim o nemulțumire intensă față de noi înșine. Drept urmare, vom începe să ne îndoim de noi înșine. Ne putem simți fără speranță și fără rost. De multe ori ne pierdem interesul pentru lucrurile de care ne-am bucurat și petrecem mai puțin timp interacționând cu familiile și prietenii noștri. De asemenea, ne putem simți neinteresați de școală. Evităm școala pentru că suntem jenați și umiliți de mesajele care au fost distribuite online.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

ACTIVITATEA-1: Ce este bullying-ul?

Obiectivele exercițiului: să studieze agresiunea și să înțeleagă ce înseamnă; să învețe modalități de intimidare atunci când este experimentat de alții

Vârsta participanților: 14+

Numărul participanților: 16+

Durata exercițiului: 40 minute

Materiale: O varietate de consumabile pentru artă și meserii, cum ar fi (markere, pixuri, creioane, creioane, autocolante, sclipici și lipici). 1 sau 2 flip-chartere pe grup.

Introducere în anti-bullying

Partea A:

- Elevii caută aceste probleme și fac prezentări?
- Ce este intimidarea?
- Introducere în intimidarea cibernetică
- Cum te face să te simți?
- Care ar trebui să fie consecințele?

A-După prezentare, elevii se gândesc la aceste probleme.

B-Elevii spun câteva povești pe care le-au trăit, despre cyberbullying

Lista mea de verificare a siguranței pe internet:

Elevii pregătesc o listă de verificare a siguranței pe internet.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Obiectivele exercițiului: elevii pot folosi această listă ca sfaturi practice pentru a-i ajuta să aibă o experiență online mai sigură și să-și dezvolte încrederea în a obține cea mai bună și mai sigură lume digitală. Elevii vor căuta și vor găsi o serie de instrumente și sfaturi utile pentru protecție cibernetică.

Vârsta participanților: 14+

Numărul de participanți: 16+

Durata exercițiului: 40 minute

Materiale: O varietate de consumabile pentru artă și meserii, cum ar fi (markere, pixuri, creioane, creioane, autocolante, sclipici și lipici). 1 sau 2 flip-chartere pe grup.

EU VOI(face):

- 1 - să nu dau parolele mele nimănui (chiar și celor mai buni prieteni ai mei)
- 2 - să nu dau informații personale, cum ar fi adresa mea, numărul de telefon, adresa de lucru a părinților/numărul de telefon.
- 3 - nu voi posta poze cu mine pe celor care nu-i cunosc bine.
- 4 -și nici să postezi online imagini ale altor persoane fără permisiune.
- 5 - Nu răspunde la niciun mesaj, în niciun mod, care mă face să mă simt inconfortabil și să le blochez imediat.
- 6 - asigurați-vă că a-ți făcut setări de confidențialitate puternice, pe rețelele sociale.
- 7 - respectați-i pe alții și gândiți-vă la comentariile voastre, înainte de a le posta online.
- 8 - utilizați site-uri securizate și legale pentru a descărca muzică și jocuri.
- 9 - verificați atașamentele de viruși, înainte de a le descărca.
- 10 - asigurați-vă că conexiunea la internet este securizată.
- 11 - deconectați-vă de la computerele partajate.
- 12 - nu deschideți e-mailuri de la persoane pe care nu le cunoașteți.
- 13 - instalați software defensiv, cum ar fi anti-virus, anti-software pe site-uri, jocuri, chat și partajare de fișiere.
- 14 - avertizează-mă despre pericolele pe care le putem întâlni, inclusiv prădători online și hărțuirea cibernetică, și păstrează-mi setările de confidențialitate activate.

Debriefing:

Verificați-vă activitatea punând câteva dintre întrebările de mai jos pentru a permite grupului să își exprime opinia.

ACTIVITEA 2: Alternative la agresiune

Obiectivele exercițiului: facilitarea înțelegerii cauzelor și a consecințelor agresiunii; să exploreze modalități de a facilita controlul fenomenului.

Vârsta participanților: 13+

Numărul participanților: de la 10 la 25

Durata exercițiului: 90 minute

Materiale: scenete agresive de teatru tipărite, câte una pe fiecare coală de hârtie.

Pas cu pas

Moderatorul introduce tema cu o „brainstorming”-ul despre identificarea diferitelor situații de agresiune.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Apoi împarte participanții în 4 grupuri și dă fiecărui grup unul dintre scenariile pentru o scenetă de teatru despre agresiune.

Fiecare grup are 15 minute pentru a analiza textul și pentru a pregăti prezentarea scenei. După prezentarea celor 4 dramatizări, moderatorul începe o dezbatere.

Scene de reprezentat

Scena 1

Un grup de fete se află în baia școlii și una dintre ele își bate joc de o colegă de școală pentru că este foarte înaltă, umilind-o până când victima iese din baie foarte temătoare. Din modul în care acționează fetele, este clar că acest tip de comportament al agresorului și al victimei este deja cunoscut.

Scena 2

Câțiva elevi din clasa a VII-a ajung la coada la masa de prânz la cantina școlii și trec un elev de clasa a V-a la sfârșitul cozii. Chiar și fără să-i spună nimic și după ce au plecat imediat, îl fac să se simtă rău doar pentru că este mai tânăr. Colegii de școală care sunt și ei la coadă urmăresc această situație fără să spună nimic.

Scena 3

Un grup de elevi încearcă să vorbească cu colegul lor care agresează un coleg de clasă mai tânăr.

Scena 4

Mai mulți elevi se alătură pentru a vorbi despre un prieten care este agresat de un grup din clasă. Vor să-și ajute prietenul și să încerce să analizeze diferitele posibilități.

Informare

Câteva subiecte de discuție:

- Ce ți-a plăcut cel mai mult și ce ți-a plăcut cel mai puțin? De ce?
- Sunt scenetele realiste?
- În scena 1, ce ați face dacă ați fi victima?
- În scena 2, ce se poate face pentru a îmbunătăți situația?
- În scena 3, cum te-ai simțit în timp ce vorbeai cu agresorul? Ce tehnici pot avea efecte mai pozitive/negative?
- În ceea ce privește scena 4, cum ar trebui să vorbim cu o persoană care este agresată? Cum puteți găsi soluții acceptabile pentru victimă?
- Ce forme de agresiune au fost reprezentate aici?
- Hărțuirea se întâmplă atunci când există un dezechilibru de putere.
Cum am putea vedea acest dezechilibru în scenele reprezentate?

Mai multe întrebări:

- Cum se simt victimele agresiunii?
- Este victima agresiunii responsabilă de violență în vreun fel?
- Încearcă agresorii agresori să demonstreze ceva? Bullyingul este o problemă de putere?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

- Ce poate face un prieten al unei victime agresate?
- Care sunt cele mai frecvente prejudecăți față de victime?
- Cine este responsabil pentru a controla o problemă de agresiune?
- Cum poate fiecare dintre noi să contribuie la rezolvarea acestei probleme?

ACTIVITATEA 3: Fă un pas

Obiectivele exercițiului: A face participanții să recunoască comportamentele adecvate și inadecvate.

Vârsta participanților: 13+

Numărul participanților: oricâți

Durata exercițiului: 20 minute

Materiale: o frânghie sau orice altceva care ar putea crea o linie sau o limită, listă de instrucțiuni

Pas cu pas

Discutați despre semnificația când cineva „trece linia” - aceasta înseamnă orice comportament, cuvinte, ton de voce sau acțiuni inadecvate.

Așezați frânghia pe podea. Rugați participanții să se alinieze, unul lângă altul, cu ambele picioare de o parte a frânghiei.

Explicați că veți citi exemplele de comportamente pe care participanții le-ar putea vedea sau auzi pe alții făcând sau spunând. Dacă consideră că comportamentul este „greșit”, cereți participanților să pășească peste frânghie. Anunțați participanții că pot face propria alegere a ceea ce cred că trece linia. Solicitați participanților să revină la pozițiile lor inițiale înainte de a citi următorul exemplu.

Exemple de declarații:

- Spunând: „Este loc la masa noastră. Stai aici.”
- Spunând: „Ne pare rău, acest loc este ocupat și nu este pentru tine!”
- Spunând: „Îmi place foarte mult cămașa pe care o porți”.
- Spunând: „Uau. Chiar ai vrut să porți cămașa aceea urâtă cu pantalonii aceia oribili?”
- Spunând: „Numai prietenii mei pot juca acest joc cu noi”.
- Spunând: „Sigur, toată lumea se poate juca. Trebuie doar să vă așteptați rândul.”
- Transmiterea unui comentariu despre o fată sau un băiat din grupul dvs.
- Ajutând pe cineva să ridice ceva ce a scăpat.
- Șoptind despre unul dintre colegii tăi de grup, pe hol.
- A spune unui adult că cineva te-a sunat sau unui alt participant spunându-i numele.
- Râzând de echipa care pierde în ziua competiției.
- Râzând de o glumă amuzantă, spusă de un coleg de grup.

Debriefing:

- Cum te simți când cineva depășește linia?
- Ce faci când cineva depășește linia?
- Ce faci când tu depășești linia.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

ACTIVITATEA 4: Ce simți?

Obiectivele exercițiului: Această activitate va încuraja participanții să se gândească mai profund la comportamentul agresiv – Cine participă la acesta? Ce rol joacă? Cum se simt?

Vârsta participanților: 13+

Numărul participanților: oricâți

Durata exercițiului: 20 minute

Materiale: scenarii de bullying, pixuri marker, flip chartere

Pas cu pas

Aranjați participanții în grupuri.

Citiți cu voce tare povestea/scenariul.

În grupurile lor, participanții au propus două modalități prin care spectatorii ar fi putut schimba comportamentul lor, ceea ce ar fi dus la oprirea agresiunii.

Dacă timpul permite, permiteți participanților să își împărtășească ideile cu restul grupului.

Scenariul

Kara și Tai sunt prieteni de mulți ani, dar recent Kara s-a simțit exclusă din activitățile pe care Tai le organizează împreună cu prietenii lor. Zilele trecute, Kara i-a trimis lui Tai un text în care întreba dacă este supărat pe ea din anumite motive. Nu a primit răspuns. Mai târziu în acea noapte, Kara lucra la un proiect cu Ari, un alt prieten de la școală. Ari s-a conectat la Facebook și Kara a văzut pe fluxul său de știri că Tai a făcut o postare în care a numit-o pe Kara enervantă. Au fost comentarii de la alți prieteni. Ari și-a închis rapid Facebook-ul. Când Kara și-a verificat propriul Facebook, și-a dat seama că Tai i-a schimbat setările, astfel încât să nu-i poată vedea postările.

Notă:

Bullying-ul este definit ca un comportament care se repetă (sau are potențialul de a se repeta), în mod dăunător și este îndreptat către tinerii care sunt percepuți ca având mai puțină putere. Puterea într-o relație este adesea subiectivă și poate proveni dintr-o varietate de surse – rețele sociale, bani, inteligență, dimensiune și forță etc. Schimbarea dinamicii puterii într-o situație de agresiune este o modalitate eficientă de a reduce/elimina agresiunea. Participanții care sunt martori de hărțuire (prezenți) pot fi cei mai puternici oameni într-o situație de hărțuire – acțiunile lor pot încuraja sau descuraja persoana care inițiază hărțuirea.

De-a lungul acestei activități, participanții vor descoperi nu numai că sunt capabili să pună capăt agresiunii, dar că pot fi și cei mai buni în acea acțiune.

Debriefing:

Rugați participanții să discute cum se simțea fiecare persoană din scenariu – inițiatorul agresiunii (Tai), destinatarul agresiunii (Kara), prietenii/spectatorii (Ari).

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Discutați despre ideea/conceptul de putere în relații. Fiecare persoană aflată într-o situație de intimidare are un anumit grad de putere - ceea ce face ca intimidarea să fie „intimidare” este că inițiatorul are mai multă putere decât ținta (de exemplu, mai mulți prieteni, este mai mare din punct de vedere fizic, este perceput a fi mai inteligent etc.).

Discutați despre puterea spectatorului; spectatorii pot fi puternici într-o situație de agresiune - reacțiile și comportamentul lor pot încuraja sau descuraja inițiatorul.

ACTIVITEA 5: Comunicarea non-violentă

Obiectivele exercițiului: identificarea căilor de comunicare care deranjează sau nu deranjează participanții în școlile lor. Participanții să învețe despre tehnicile de comunicare non-violentă. Dezvoltarea abilităților de comunicare non-violentă.

Vârsta participanților: 14- 17 ani

Numărul participanților: 15 până la 20 participanți

Durata exercițiului: 40 minute

Materiale: două ciocane

Pas cu pas

Așezați cele două ciocane pe perete și pe primul scrieți „ceea ce îmi place cel mai mult în comunicarea cu prietenii mei” și pe al doilea scrieți „ceea ce nu-mi place în comunicarea cu prietenii mei”.

Toată lumea trebuie să-și scrie gândurile/sentimentele pe ciocane. După ce vor termina de scris, grupul va continua cu discuțiile și explicațiile din partea formatorilor despre comunicările violente și non-violente, cum să rezolve situațiile conflictuale și cum să aibă un prag mai mare de toleranță.

Notă: acest exercițiu arată problemele care apar prin comunicarea violentă și pedepsele pe care le provoacă. În acest exercițiu, instructorii explică sensul de a-ți respecta prietenul, semnificația respectării diferenței și nu folosirea puterii violenței.

Exemple de sentimente / gânduri pentru încurajarea participanților:

- El/ Ea este foarte prietenos
- Răbdare
- Ajutând mereu
- Încredere
- Furios
- Violent
- Zâmbitor
- Îi plac aceleași lucruri ca și mie
- Încăpățânat
- Nu-i pasă
- Bârfă
- Loial
- Sincer

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

- Care ascultă
- Prieten bun
- Agitat
- Drăguț
- Respect
- Mincinos
- Simțul umorului

Debriefing:

- Care sunt formele sau modelele comunicării violente și non-violente?
- Care este acel mod de comunicare care îl rănește pe prietenul tău și îl face să folosească violența?
- Cum să-ți ajuți prietenii să nu folosească violența în școală?
- Care ar trebui să fie pedeapsa pentru copiii care folosesc violența în școală?
- Cum să fii un elev bun, cu un comportament bun?

DESCRIEREA POVEȘTII

“Pe Facebook-ul meu, o prietenă a prietenului meu mi-a trimis o cerere de prietenie, am acceptat chiar dacă nu o cunoșteam, dacă era prietenă cu unul dintre ceilalți prieteni ai mei era OK. Dar data următoare când am intrat pe contul meu am observat că am un comentariu. A fost aceeași fată pe care am adăugat-o mai devreme și, fără un motiv anume, mi-a comentat fotografia că sunt urâtă. Am respins comentariul și am șters-o din lista de prieteni, dar pentru restul zilei, acel comentariu m-a ținut supărată mult timp.

VÂRSTA COPILULUI

14 ANI

ÎNREBĂRI DE REFLECTAT

Profesorii vor folosi aceste întrebări atunci când analizează cazul / povestea cu elevii: de fapt, profesorii invită elevii să reflecteze asupra modului în care ar reacționa, a ceea ce a simțit personajul, ce măsuri ar lua dacă ar asista la un astfel de eveniment etc.

Cum pot părinții să-și ajute și să-și păstreze copiii în siguranță pe internet?

Părinții își pot sprijini copiii ajutându-i să fie cetățeni digitali responsabili. De exemplu, sprijinirea celorlalți și nu postarea comentariilor. Își pot sfătui copiii învățându-i să nu împărtășească niciodată informații personale sau parole cu nimeni. Ei pot vorbi cu ei despre viața lor online și despre monitorizarea utilizării internetului.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

ACTIVITEA-1: Cyberbullying: ctrl+ alt + delete

Scopul exercițiului: Creșterea gradului de conștientizare cu privire la ce este hărțuirea cibernetică, pentru a înțelege diferitele aspecte ale problemei; Să experimenteze și să reflecteze asupra consecințelor individuale (în special psihologice) cauzate de agresiunea cibernetică; Dezvoltarea gândirii critice privind hărțuirea cibernetică, prevenirea și acțiunea împotriva acesteia la diferite niveluri (personal, comunitar, național).

Vârsta participanților: 14+

Numărul participanților: cel puțin 5

Durata exercițiului: cel puțin 20 minute

Materiale: Foi de hârtie A4, markere, post-its, pixuri, foarfece, ața, lipici, un laptop.

Pas cu pas

Introducere: 5 minute

„Cyberbullying: Ctrl + Alt + Delete” este o activitate de joc de rol. Există două povești diferite despre intimidarea cibernetică. În fiecare poveste, avem o „victimă” și cel puțin un „agresor”. Moderatorul dă fiecărui participant o hârtie cu un rol scris pe ea, o foaie albă cu numele

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

personajului lor (ar fi mai bine să desenați un ecran pe foaie, deoarece simbolizează ecranul unui computer, al unui smartphone, al unei tablete) și imaginea personajului (imaginile pot fi aleatorii și pot fi găsite online).

Jocuri de rol pentru activitate:

Situația A

A. Ești Hannah, o fată de 14 ani. Ai postat câteva fotografii pe Facebook și ai primit comentarii și insulte sarcastice cu privire la greutatea și culoarea pielii tale (mama ta provine din India).

B. Ești Samantha, o fată de 14 ani. Ai postat comentarii sarcastice la fotografiile lui Hannah, pe Facebook, din cauza greutateii și a culorii pielii (mama ei provine din India).

INSTRUCȚIUNI: ești un agresor cibernetic. Trebuie să puneți post-it-urile cu comentariile dvs. despre victima dvs. sau să le scrieți direct pe foaia pe care o are în față cât mai repede posibil, pentru a simula scenariu din viața reală.

Procedură: 8 minute

Participanții își citesc lucrarea, dar nu li se permite să o arate altora. După ce au citit, au pus foaia cu numele la gât și încep să joace. Cyberbullenii trebuie să-și caute victimele și să înceapă să-i hărțuiască rapid, folosind post-it-uri (atașându-le la corpul victimei) sau scriind direct pe foaia victimelor lor. Victimele sunt libere să reacționeze cum vor.

Debriefing: 7 minute

După câteva minute, moderatorul oprește activitatea, scoate participanții din rolurile lor și face un cerc cu toți participanții, creând un grup de reflecție. Moderatorul îndrumă dezbaterile prin întrebări atât pentru victime, cât și pentru agresori, în special la modul în care s-au simțit, ce credeau că este hărțuirea cibernetică și cum pot acționa împotriva ei.

Moderatorul, care conduce debriefing-ul, poate pune participanților următoarele întrebări:

- Cum te-ai simțit?
- A fost dificil să fii victimă / agresor? Dacă da, de ce?
- Vă puteți gândi la momente din viața voastră în care dvs. sau cineva pe care îl cunoașteți ați fost afectați de hărțuirea cibernetică?
- Ce înseamnă să fii un spectator (să privești pe cineva care este agresat fără să faci nimic pentru a-l opri)?
- De ce sunt unii oameni, spectatori? De ce oamenii preferă să nu intervină?
- Ce ar trebui să facă cetățenii obișnuiți pentru a acționa împotriva hărțuirii cibernetice, mai degrabă decât pentru a fi prezenți?

După ce grupul reflectează, moderatorul spune că poveștile victimelor sunt inspirate de evenimente reale și oferă o definiție a agresiunii cibernetice.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

ACTIVITEA-2: Ireversibil

Obiectivele exercițiului: o reflecție asupra participanților cu privire la impactul bio-psihiologic al violenței domestice asupra victimelor.

Vârsta participanților: 13 până la 17 ani

Numărul participanților: 15 până la 25

Durata exercițiului: 20 minute (poate varia în funcție de dezbateră subiectului)

Pas cu pas

La început, dați tuturor participanților o copie a Scrisorii Drepturilor.

Se solicită ca diferitele drepturi să fie citite cu voce tare de către participanți și, în final, cerem opinii despre drepturi.

Apoi, tuturor li se cere să mototolească scrisoarea cât mai mult posibil.

Când toată lumea are hârtiile bine mototolite, li se cere să le desfacă și să încerce să le redea forma inițială.

Încurajați o dezbateră cu întrebări despre impactul bio-psiho-fiziologic al violenței asupra victimelor.

Scrisoarea Drepturilor

- Dacă vă aflați într-o relație abuzivă, trebuie să știți că aveți drepturi:
- Am dreptul să fiu eu însumi.
- Am dreptul să mă pun pe primul loc.
- Am dreptul să fiu în siguranță.
- Am dreptul să fiu tratat cu respect.
- Am dreptul să iubesc și să fiu iubit.
- Am dreptul să nu fiu perfect în tot ceea ce fac.
- Am dreptul să mă simt revoltat și să protestez când sunt tratat nedrept sau abuziv de oricine.
- Am dreptul la intimitatea mea.
- Am dreptul să am opinii, să le exprim și să fiu luat în serios.
- Am dreptul să câștig și să-mi controlez banii.
- Am dreptul să pun întrebări despre tot ceea ce îmi afectează viața.
- Am dreptul să iau decizii care îmi afectează viața.
- Am dreptul să cresc, să mă dezvolt și să mă schimb.
- Am dreptul să spun nu!
- Am dreptul să fac greșeli.
- Am dreptul să nu-mi asum responsabilitatea pentru problemele altora.
- Am dreptul să îmi controlez viața și să o schimb DACĂ NU SUNT MULȚUMIT DE EA!

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Debriefing:

- Întrebări care pot fi abordate la început (după citirea Scrisorii drepturilor)
- Toți oamenii au acces la aceste drepturi?
- Dacă nu, care sunt drepturile la care nu pot accesa atât de ușor?
- Ce poate provoca absența exercitării acestor drepturi? Exemple?
- Întrebări care pot fi puse în al doilea moment
- Ați readus foaia la forma inițială? De ce?
- Cum poate fi legată hârtia mototolită de violența domestică?
- Victimele violenței domestice reușesc să depășească complet maltratările suferite?
- Ce fel de consecințe prezintă victima violenței domestice?
- Și pentru copii, există consecințe? Care?

ACTIVITEA-3: Tratarea conflictelor

Scopul exercițiului: să arate diferite moduri de rezolvare a problemelor, diferite tipuri de gestionare a unei situații conflictuale. Prin exemple din viață de zi cu zi, participanții ar trebui să arate cum ar reacționa într-o anumită situație și în același timp ce părere au ceilalți participanți despre acea reacție.

Vârsta participanților: 14-17 ani

Numărul participanților: 18

Durata exercițiului: 1 oră

Materiale: niciunul

Pas cu pas

Împărțiți grupul în 3 grupuri mai mici, de câte 6 membri în fiecare grup.

Fiecare grup va primi o foaie în care este descris motivul conflictului. Grupurile ar trebui să facă o scenetă în funcție de conflictul descris în foaia de hârtie și apoi ar trebui să prezinte o soluție care au găsit-o, în cadrul grupului. După fiecare piesă de teatru, celelalte două grupuri evaluează soluțiile și împărtășesc cum ar reacționa dacă ar fi în locul lor.

Tipuri de scene

- Bulling
- Luptă
- Făcând glume de față cu alte persoane

Debriefing:

- Ce părere aveți despre acest joc?
- Ai învățat ceva? Dacă da, ce?
- Ți-a fost mai ușor să găsești o soluție într-un grup? De ce?
- Într-o situație de conflict, reacționăm de obicei așa cum credem că am face de obicei?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

ACTIVITEA-4: Cum te simți?

Obiectivele exercițiului: să arate cât de ușor este să înțelegeți greșit ceea ce simt oamenii, uitându-se doar la limbajul corpului și la expresiile faciale și cât de ușor poate fi să ascundeți adevăratele sentimente.

Vârsta participanților: 13+

Numărul participanților: oricâți

Durata exercițiului: 20 minute

Materiale: borcan sau recipient mare, pixuri, hârtie de scris

Pas cu pas

Rugați participanții să se gândească la cât mai multe cuvinte care descriu sentimente și emoții, atât pozitive, cât și negative.

Tăiați cuvintele în bucăți de hârtie individuale și puneți-le în borcan sau recipient.

Rugați participanții să aleagă din borcan și să mimeze cuvântul scris pe hârtie. Grupul trebuie apoi să ghicească ce sentiment sau emoție este mimată.

Debriefing:

- Ți-a fost greu să ghicești sentimentul sau emoția?
- Crezi că poți ghici cu ușurință sentimentele cuiva, uitându-te doar la limbajul corpului?
- Ți este ușor / greu să-ți ascunzi sentimentele?
- De ce încerci de obicei să-ți ascunzi sentimentele față de alte persoane?

ACTIVITEA-5: Tratarea conflictelor

Scopul exercițiului: să arate diferite modalități de rezolvare a problemelor, diferite moduri de gestionare a unei situații conflictuale. Prin exemple din viața de zi cu zi, participanții ar trebui să arate cum ar reacționa într-o anumită situație și, în același timp, ce părere au ceilalți participanți despre acea reacție.

Vârsta participanților: 14-17 ani

Numărul de participanți: 18

Durata exercițiului: 1 oră

Materiale: niciunul

Pas cu pas

Împărțiți grupul în 3 grupuri mai mici de câte 6 membri, în fiecare grup. Fiecare grup va primi o foaie în care este descris conflictul.

Grupurile ar trebui să facă o scenetă în funcție de conflictul descris pe hârtie și apoi ar trebui să prezinte soluția pe care au găsit-o, în cadrul grupului.

După fiecare piesă de teatru, celelalte două grupuri evaluează soluțiile găsite și împărtășesc cum ar reacționa dacă ar fi în locul lor.

Tipul de scene

- Bulling
- Luptă

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

- Făcând glume de față cu alte persoane

Debriefing:

- Ce părere aveți despre acest joc?
- Ai învățat ceva? Dacă da, ce?
- Ți-a fost mai ușor să găsești soluții într-un grup? De ce?
- Într-o situație conflictuală, reacționăm de obicei așa cum credem?

cial Networks

Mamă, cât timp mi-a rămas până să fiu cu Dumnezeu?

DESCRIEREA POVEȘTII

„Juan Pablo are 12 ani și a fost agresat la școală de la 4 ani, dar membrii personalului de la școală sa spun că este imposibil ca copiii de la această vârstă să poată intimidă pe cineva. Juan Pablo a fost zgâriat, împins, lovit cu piciorul, tăiat și mușcat. De asemenea, l-au lovit o dată cu o creion și a pierdut unul din dinți. Acum câteva săptămâni, i-a spus mamei sale că nu mai vrea să meargă la școală pentru că nu era pregătit să lupte. Mama lui s-a simțit teribil de tristă când și-a auzit fiul spunând: Mamă, cât timp îmi mai rămâne pentru a fi cu Dumnezeu?

Juan Pablo a fost atacat pe rețelele de socializare și primește constant mesaje de la copiii din clasa sa care îi cheamă numele. Mama lui încearcă cu disperare să găsească ajutor, deoarece școala pare să nu facă nimic pentru a-și ajuta fiul. A avut câteva întâlniri cu directorul și i-a arătat, de asemenea, dovezile care arată cum fiul ei este atacat online, dar directorul nu crede.

Juan Pablo nu vrea să meargă la școală, nu vrea să aibă niciun fel de aplicație pentru socializare, deoarece știe că va fi amenințat de ei și asta îl va speria.,,

VÂRSTA COPILULUI

14 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

Profesorii vor folosi aceste întrebări atunci când analizează cazul / povestea cu elevii: de fapt, profesorii invită elevii să reflecteze asupra modului în care ar reacționa, ce simțea personajul, ce măsuri ar lua dacă ar fi martorii unui astfel de eveniment etc.

- Cum l-ai ajuta pe Juan Pablo?
- Cum te-ai simți dacă ai fi el?
- Crezi că Pablo s-a simțit pierdut?
- Cum putem crea un mediu sigur în școlile noastre?
- Cum putem, ca profesori, să încurajăm copiii să acționeze împotriva agresiunii?
- Cum ați ajuta-o pe mama lui Juan Pablo?
- De ce crezi că directorul nu a vrut să ajute?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Titlu: Simt ca și tine

Obiective:

- Să știi cum se simt copiii care au fost agresați. Pentru a înțelege cât de periculos poate fi să nu folosești corect rețelele sociale.
- Pentru a găsi soluții care să îi ajute pe copii precum Juan Pablo.

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Vârsta: 12+

Număr de participanți: oricâți

Durată: 30-60 minute

Materiale: creioane și hârtie

Implementare:

Un grup mic de elevi va prezenta cazul lui Juan Pablo. Profesorul va atribui câtorva elevi rolurile și vor trebui să reprezinte povestea lui Pablo.

După această reprezentare, vor discuta rolurile arătate, în grupuri mici și vor găsi soluții posibile. Pentru această discuție, profesorul îi va ajuta cu diferite întrebări precum:

- Ce simte Pablo? Scrie cel puțin 5 adjective pentru a descrie sentimentele lui Pablo.
- Ce ați face dacă ați fi directorul acestei școli? directorul acționează corect? Știe el adevărul?
- Crezi că Pablo s-ar putea să nu-i spună adevărul mamei sale?
- Cum te-ai simțit, fiind unul dintre ei, în timpul prezentării?

Aceste soluții vor fi scrise pe o foaie de hârtie și un copil care reprezintă grupul, le va împărtăși cu restul elevilor. Apoi, vor vota pe cele 5 preferate și le vor alocă un loc vizibil între celelalte soluții ale clasei și vor discuta cum ar reacționa dacă ar fi în locul lor.

Când va înceta această situație?

DESCRIEREA POVEȘTII

8 dimineața, luni, alarma este pornită și nu vreau să deschid ochii. Weekendul s-a încheiat și mă simt pierdută. Nu știu de ce o fată de 15 ani se simte așa. Nu mi-e foame, sunt nervoasă și mănânc o bucată de tort doar pentru că mama mea mă urmărește, deoarece ea crede că sunt foarte slabă. Prefer să fiu slabă decât grasă, deoarece ar fi mai rău pentru mine. La ora 8.45, o aud pe mama mea strigând atunci când crede că voi întârzia. Ea nu știe că o fac intenționat. Ea crede că motivul pentru care nu fac testele este pentru că nu studiez atât de mult cât ar trebui și nu este adevărat. Îmi părăsesc casa și încep să merg, e foarte frig și ieri a nins puțin. Ajung la școală și merg în clasă. Toată lumea este acolo. Sunt câteva persoane care mă privesc și asta mă face să mă simt foarte incomfortabil. Încerc să nu mă uit la ele. Prima oră s-a încheiat, bătaile inimii mele devin foarte rapide și mă simt paralizată. Adriana, Marta, Fátima și Mónica vorbesc și râd, sper că nu vorbesc despre mine. Mi-aș dori să pot avea niște prieteni și să vorbesc și cu ei.

Începe lecția de istorie, îmi place acest subiect. Telefonul meu sună, ceea ce este ciudat, deoarece nimeni nu mă sună. Text de la Adriana: de ce râzi proast-o? Mă uit la ea și râde cu prietenele ei. Ele vin spre mine: ce faci? De ce nu răspunzi la mesajul nostru? Alvaro mi-a spus că Raul ți-a trimis mesaje text în weekendul trecut. Mă simt curajoasă și spun da ... și de ce vorbește cu tine? Monica pare foarte furioasă, deoarece îi place foarte mult Raúl. Nu știu. Nu am răspuns mesajelor. Nu o face, bine? Mă ascuți? - a spus ea. Toată lumea pleacă și eu sunt singură în mijlocul clasei. Nimeni nu știe că sunt aici, nici măcar Laura care îmi era prietenă. Vreau să plâng, de ce trebuie să mă simt așa? De ce mi se întâmplă asta?

Mă duc la baie să mă spăl pe față, deoarece mă simt slabă, poate pentru că mi-e foame sau poate pentru că mi-e frică. Renunț pentru că nimic nu se va schimba. Încerc să mă calmez, dar este imposibil, deoarece sunt foarte speriată de ei. Ies din baie și văd că Raúl este prin preajmă. Trebuie să recunosc că îmi place foarte mult de el. Încerc să-l evit, dar el m-a văzut. Se uită la mine și zâmbește. Se îndreaptă spre mine ... Bună, Marina-spune el. Buna Raúl. - Ce mai faci? Ți-am trimis mesaje text sâmbătă, dar nu m-ai răspuns înapoi. - Sunt bine, mulțumesc și îmi pare rău, nu am observat că m-ai trimis. Raúl zâmbește în timp ce mă privește: oh, nu-ți face griji, am vrut doar să știu dacă ai planuri pentru weekend.

Oh, nu ... Fátima este acolo și ea ne-a văzut. Am probleme ... Îmi pare rău, Raúl, am făcut deja planuri - Raúl: oh bine, poate încă o zi ... hai un mesaj pe WhatsApp-a spus el. Mă simt atât de prost ... mă vor lovi pentru că Fátima a văzut totul și o să-i spună lui Mónica.

Mă duc la curs. Sunt acolo, privindu-mă și par foarte furioase. Desigur, ele știu. În timp ce aveam lecții de matematică, ei mi-au trimis mesaje text și mi-au pus porecle.

Acum, este timpul pentru PE și alerg să fiu prima acolo, deoarece nu vreau să fiu singură în vestiar. Stau aici așteptându-l pe profesor și deja m-au lovit cu o minge. Mónica și prietenii ei mă insultă și nimeni nu mă ajută. Mă simt foarte singură ca întotdeauna. Mă duc la toaletă, deoarece mă simt foarte rău. Profesorul mă întreabă dacă sunt ok. Cred că știe ce se întâmplă, dar nu-i voi spune decât că sunt bine. Mă simt puțin amețită atât. - Marina, sunt aici dacă ai nevoie de ceva, în regulă? - Sunt bine, sincer - Bine ... întoarce-te la curs când te simți mai bine. Mă simt atât de rău încât mă poate ajuta, dar mi-e frică să nu-i spun totul ... Voi sta aici, mă simt în siguranță.

După curs, Mónica și prietenii ei au mers la toaletă și m-au găsit acolo. A început să mă împingă și să mă lovească atât de tare. M-au tras de păr. M-au lovit cu picioarele și singurul lucru pe care l-am putut face a fost să închid ochii și am încercat să-mi protejiez fața cu mâinile. Mi-au luat geanta și mi-au aruncat toate cărțile și le-au rupt. În cele din urmă, mi-au aruncat geanta în toaletă.

-Ești o tâmpită și îți promit că vei plăti pentru asta. Nu te apropia din nou de Raúl.

Mi-a luat 5 minute să încep să plâng. Am fost șocată. Când v-a înceta această situație? Sunt sigură, că imediat ce ajung acasă, îmi vor trimite mesaje și vor posta lucruri urâte pe Instagram despre mine. Urăsc situația asta. Este luni și mai sunt încă 4 zile care să mă simt așa ...

VÂRSTA COPILULUI

15 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

- Ați putea menționa unele dintre sentimentele pe care le are această fată?
- Cum te-ai simți dacă ai fi Marina?
- De ce crezi că nu vrea să știe mama ei?
- I-ai spune profesorului tău dacă ai avea o astfel de problemă?
- Te-ai simțit vreodată singur/ă ca Marina?
- Ați primit / văzut mesaje urâte pe telefonul dvs., pe rețelele sociale etc.?
- Dacă ai fi în clasa ei și ai vedea-o trecând prin asta, ai ajuta-o?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Titlu: Scrisori pozitive

Obiective:

- Pentru a încuraja elevii să-i ajute pe ceilalți.
- Pentru a detecta semne de agresiune
- Pentru a cunoaște efectele intimidării la școală și online

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

- Pentru a îmbunătăți abilitățile de comunicare, lucrând în grup.

Vârsta: 12+

Număr de participanți: oricâți

Durată: 30-60 minute

Materiale: creion, hârtie și coș

Implementare:

Toată lumea va avea câteva minute să se gândească la această situație și se va preface că este unul dintre elevii acestei clase. Profesorul le oferă câteva minute să se gândească la Marina și la situația ei și, în timp ce se gândesc, profesorul îi va ajuta să reflecteze prin aceste întrebări:

- Merită Marina să fie tratată așa?
- Face ceva greșit vorbind cu Raúl?
- Dacă ai fi îndrăgostită de Raúl și ai vedea-o vorbind cu el, ai reacționa ca fetele alea?
- Ați primit vreodată amenințări pe telefon?
- Ai proteja-o pe Marina de fetele acelea?
- I-ai spune profesorului tău.

După o scurtă reflecție, vor trebui să îi scrie o scrisoare acestei fete încercând să-i ofere un ajutor. Vom pune toate scrisorile într-un coș și vom alege 3 dintre ele. Profesorul le va citi și le va pune într-un folder numit „vibrații pozitive”.

În cele din urmă, toți elevii vor crea o cutie poștală, iar elevii vor avea opțiunea de a scrie scrisori sau mesaje frumoase cuiva din clasă. La sfârșitul săptămânii, profesorul va da scrisoarea destinatarului. Toți vor fi anonimi.

Povestea unui supererou

DESCRIEREA POVEȘTII

Când s-a născut Javier, a suferit trei atacuri cerebrale. Medicii le-au spus părinților săi că trebuie să fie pregătiți pentru cea mai gravă situație, fiind siguri că nu va supraviețui. Cu toate acestea, Javier s-a luptat și i-au spus părinților săi că, probabil, va fi într-un scaun cu rotile pentru tot restul vieții sale.

A avut intervenții chirurgicale dificile și când a împlinit 4 ani a început să meargă, dar avea nevoie de o altă intervenție chirurgicală. Când avea 6 ani, a mai avut o alta și a trebuit să fie internat, deoarece avea o hemoragie foarte puternică. Urmează o școală pentru cei cu nevoi speciale și obține note foarte bune fără prea mult ajutor. Din copilărie, este puternic, amuzant și iubește computerele. Pasiunea lui este vizionarea de filme de acțiune.

Chiar dacă are această personalitate puternică, are și zile proaste. Poate pentru că un alt elev îl poreclește sau pentru că nu poate juca fotbal ca ceilalți. Părinții săi l-au contactat pe Enrique, de la AEPAE, pentru a-și ajuta fiul să se simtă mai bine cu sine și să fie mai încrezător. Voiau să aibă strategii pentru a face față problemelor, în viitor.

Javier are acum 12 ani și începe școala secundară. El a fost îndrăgostit și a avut o dezamăgire amoroasă. În copilărie, Javier a fost hărțuit ani de zile. Îl porecleau tot timpul și se simțea foarte mic și singur. Nu a avut niciodată un telefon, dar unul dintre prietenii lui obișnuia să aducă unul la școală și i-a arătat poze amuzante cu insulte și numele lui Javier pe ele. Se pare că elevii din clasa sa le-au trimis altor elevi ca să râdă de el.

Astăzi este un băiat puternic care se poate apăra în orice situație.

VÂRSTA COPILULUI:

12 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

- Cum l-ai ajuta pe Javier dacă ai fi în clasa lui?
- Dacă Javier are o zi proastă și îl vezi singur pentru că nu se poate juca cu alții? Ce ai face?
- Uneori, școala secundară poate fi dificilă pentru unii elevi, iar unii dintre ei pot fi cruzi cu alții. Într-o zi, auziți de un elev care se numește Javier, care ar fi reacția voastră? Ai face ceva pentru a-l ajuta? I-ai spune profesorului?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Titlu: Cum te simți?

Obiective:

- Pentru a cunoaște sentimentul oamenilor
- Să știți despre discursul de ură online.
- Pentru a-i încuraja să trateze oamenii corect.
- Pentru a-și îmbunătăți abilitățile de comunicare lucrând în grupuri.

Vârsta: 15+

Număr de participanți: oricâți

Durată: 30-60 minute

Materiale: carduri cu mesaje, hârtie, pixuri, creioane, culori ...

Implementare:

Împărțiți în grupuri mici, vor arunca o privire asupra unor carduri care pretind că sunt texte trimise prin telefon. Fiecare card va avea texte diferite legate de discursurile de ură online și mesaje frumoase.

Profesorul oferă câte unul tuturor elevilor. Vor avea câteva minute să se uite la card și să se gândească la ce scrie acolo.

Împreună, vor trebui să discute cum s-ar simți dacă ar primi un astfel de text. Profesorul îi va invita pe fiecare dintre ei să citească ce scrie pe card și fiecare elev va trebui să spună un adjectiv care să descrie modul în care mesajul l-a făcut să se simtă.

În cele din urmă, vor fi relocați în alte grupuri și vor trebui să facă sloganuri care să arate mesajele online negative și pozitive. Când se va face acest lucru, ei vor povesti la școală pentru a încuraja ceilalți elevi despre importanța utilizării unui mod potrivit de a vorbi online.

Cazul lui Martin

24

DESCRIEREA POVEȘTII

Martin a suportat agresiuni de când era mic. Nu-i plăcea să joace fotbal și unii copii obișnuiau să-l numescă „fată”, din acest motiv. Când Martin a împlinit 13 ani, a început să creadă că este diferit. Avea prieteni imaginari și se simțea ascultat când le vorbea. Martin s-a gândit să renunțe și să părăsească această viață, dar nu a putut face asta părinților săi. De asemenea, s-a gândit să-și schimbe personalitatea și a început să fie un băiat „mișto”.

Un alt elev îl urmărește pe Martin de ceva timp și a început să-i pară foarte rău pentru Martin. El a văzut cum alții îi insultă și îl împing. Au început să trimită poze cu Martin și altor prieteni ca să râdă de el. De asemenea, i-au trimis mesaje text lui Martin amenințându-l. Jaime, un alt băiat din clasa lor, este cel mai tare tip din școală. El se crede cel mai bun și îi tratează foarte urât pe elevi, în special pe Martin. Ieri, Jaime și prietenii săi l-au atacat și i-au scos pantalonii. Acest elev a avut destul de mult timp să-i urmărească va încerca să facă ceva. Într-o zi, îl porecleau pe Martin și acest elev s-a ridicat și i-a oprit. Au încetat să-l mai insulte. Martin l-a privit zâmbind simțindu-se în siguranță.

Martin nu suferă doar la școală de agresiune. Situația de acasă nu-l ajută. Tatăl său crede că ar putea fi liderul clasei sale. El crede că este slab și prea feminin pentru a fi acceptat la școală. Tatăl său crede că problema este mama sa, pentru că îl protejează mereu. Ea l-a făcut „prea fecior”.

Mama lui a văzut că Martin este foarte trist și a vorbit cu profesorul său pentru a face să înceze această situație. Martin i-a arătat mamei vânătăile și ea l-a dus imediat la doctor. După aceea, au mers la școală pentru a vorbi cu șeful profesorului. Mama sa a aflat că școala nu a făcut nimic pentru a-l ajuta pe Martin, așa că a decis să aștepte până la sfârșitul anului școlar pentru a-l muta într-o altă școală.

VÂRSTA COPILULUI

13 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

- Cum se simte Martin?
- Este corect să fii tratat așa?
- Ați reacționa așa cum a făcut elevul acela, dacă vedeți o situație similară?
- Ce gândești despre reacția tatălui lui Martin?
- Ați propune soluții profesorului dvs. pentru a-l ajuta pe Martin și a-l ajuta să nu plece la o altă școală?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Titlu: Noi suntem conectați

Obiective:

- Pentru a-i face pe studenți să se simtă singuri
- Pentru a-și îmbunătăți relația
- Pentru a-i încuraja să fie uniți ca grup.

Vârsta: 12+

Număr de participanți: oricâți

Durată: 30-60 minute

Materiale: creioane, hârtii color, lipici, foarfece

Implementare:

Profesorul le va oferi diferite benzi și le va cere să scrie ce fac pentru a-și face școala un loc mai sigur pentru prietenii lor și le va cere elevilor să scrie o calitate care să îi face unici și mândri de cine sunt ca indivizi și ca prieteni.

Mai târziu, cu ajutorul profesorului, vor pune benzile împreună, rezultând un lanț lung, conectat, care reprezintă puterea de a se uni pentru o cauză comună. Profesorii pot adăuga benzi din alte săli de clasă pentru a face uniunea sau lanțul mai mare și mai puternic.

Ca mesaj, profesorii pot folosi:

- Mesajul nostru este mai puternic atunci când împreună facem diferența.
- Chiar dacă toată lumea este diferită, toți facem parte din aceeași comunitate.

Koizora, o dramă plină de iubire

DESCRIEREA POVEȘTII

În zilele noastre, oamenii vorbesc mult despre intimidare, dar se pare că nimeni nu știe ce înseamnă intimidarea la școala mea. Chiar și directorul școlii este de acord că nu există deloc cazuri în clasele noastre. Cred că ascund acest lucru profesorilor și nu știm protocolul, când un copil este agresat de alții. Ei cred că este un doar un joc.

Săptămâna trecută, mi-am dat seama că se întâmplă ceva în clasa mea. Pregătesc un joc de cunoaștere. A venit rândul lui Masako și am observat că există un reacție ciudată între elevii mei. Masako este o elevă puternică, cu părul întunecat și ochii căprui. Ea a explicat clasei că s-a mutat în Spania din Japonia când avea 2 ani și avea un frate mai mic. Jaime a întrebat-o despre semnificația numelui ei și a spus „fiica adevărată”. Părinții japonezi aleg uneori acest nume pentru sora mai mare, deoarece consideră că sunt responsabili de îngrijirea fraților lor. Jaime, pe un ton arogant, a spus: deci ești bună atunci, nu-i așa?

După câteva zile, am observat că Masako era întotdeauna singură. La locul de joacă, se plimba fără prieteni. Obişnuia să stea într-un loc în care nimeni nu merge și să citească o carte. M-am dus să văd ce face și am întrebat: Bună Masako, ce mai faci? Ce citești? Ea a spus că citea o carte numită Koizora, despre o poveste de dragoste. Deodată, ea a spus: Mă simt în siguranță aici. Asta m-a șocat și am întrebat de ce se simte nesigură. Mi-a spus că a fost agresată timp de 3 ani. I-a fost frică să nu se alăture grupurilor pe măsură ce urmau să-și spună numele. Ultimul lucru pe care l-au spus este că nu putea sta aproape de ei, deoarece avea să le transmită coronavirusul. După acea conversație, am decis să o sun pe mama ei și am avut o întâlnire cu ea. Ea a confirmat situația fiicei sale, iar familia lui Masako a avut câteva întâlniri la școală și nu au acordat prea multă atenție acestui lucru. Directorul școlii i-a spus mamei că Masako trebuie să facă un efort pentru a-și face prieteni și că a fost decizia ei să să petreacă timp citind. Masako primea amenințări online de la alți elevi și au postat și poze urâte cu ea pe rețelele de socializare.

Am fost să vorbesc cu directorul după acea întâlnire cu mama lui Masako și l-am supărat. El a spus că este primul meu an la școala respectivă și că ar trebui să învăț cum să rezolv unele situații. Era sigur că nu avem cazuri de agresiune în școală, iar Masako era singura problemă. Am plecat simțindu-mă foarte supărat. Nu-mi venea să cred ceea ce tocmai a spus și mi-am promis că voi face orice pentru a o ajuta pe fata asta.

I-am spus colegei mele Cristina totul, este foarte drăguță și mă susține. Mi-a spus că anul trecut a fost un elev pe nume Martin care a fost agresat de Jaime și de prietenii săi. Toți sunt elevii mei acum.

A doua zi, am avut o discuție cu fiecare elev și au fost de acord și mi-au spus totul despre Jaime și prietenii lui. Au spus că toți au poreclit pe Masako mult timp și nimeni nu a ajutat-o încă. M-am certat foarte mult cu directorul. Probabil că mă va da afară, dar îl asigur că voi raporta acest caz și școala va fi investigată.

VÂRSTA COPILULUI

14 ANI

ÎNTREBĂRI DE REFLECTAT

- Cum se simte Masako?
- Crezi că restul elevilor se tem de Jaime și de prietenii lui?
- Cum se simte profesorul?
- Ce părere aveți despre director? El este corect și de încredere?
- I-ai spune profesorului tău dacă știi ce se întâmplă în clasa ta?
- Vă puteți gândi la posibile soluții pentru această problemă?

ACTIVITĂȚI DE GRUP NONFORMALE

Titlu: Cum se simt ei?

Obiective:

- Pentru a compara și a contrasta diferite tipuri de prietenii numai online.
- Pentru a detecta discursurile de ură online
- Să cunoască sentimentul celorlalți
- Pentru a găsi soluții posibile ca grup.

Vârsta: 12+

Număr de participanți: oricâți

Durată: 30-60 minute

Materiale: creioane, hârtie, siluete de personaje

Implementare:

Elevii vor fi împărțiți în 5 grupuri și vor trebui să analizeze următorul personaj al acestei povești:

- Martin, sau Elevul, sau Jaime și prietenul său, sau tatăl lui Martin, sau mama lui Martin

În mijlocul clasei, profesorul poate pune 5 siluete (Masako, profesorul, directorul, Jamie și prietenul său și restul elevilor).

Fiecare elev v-a trebui să se gândească la acele personaje și să scrie adjective care să le poată descrie pe fiecare dintre ele.

În cele din urmă, vor trebui să fie de acord asupra unor soluții pentru acest caz și vor reflecta folosind următoarele întrebări:

- Te-ai mai simțit vreodată ca ei?
- Ce ai face dacă ai fi Masako?
- Ai întâlnit vreodată pe cineva ca Jaime și prietenii lui?
- De ce crezi că Jaime acționează așa?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Informații utile pentru copiii

În Lithuania:

„JAUNIMO LINIJA“

Budi savanoriai konsultantai

+370 800 28888

www.jaunimolinija.lt/internetas

„ЛИНИЯ ДОВЕРИЯ“

(parama teikiama rusų kalba)

Budi savanoriai konsultantai. Pagalba
skirta paaugliams ir jaunimui.

+370 800 77277

„VAIKŲ LINIJA“

Budi savanoriai konsultantai,
profesionalai
116 111

www.vaikulinija.lt

LIETUVOS EMOCINĖS PARAMOS TARNYBŲ ASOCIACIJA (LEPTA)

www.klausau.lt

PARAMOS VAIKAMS CENTRAS

+370 5 271 59 80, 8 611 43567;

EL. PAŠTAS: PVC@PVC.LT

CARITAS PAGALBA PROSTITUCIJOS IR PREKYBOS ŽMONĖMIS AUKOMS SOS NUMERIS

+37067961617

LR VAIKO TEISIŲ APSAUGOS KONTROLIERIAUS ĮSTAIGA

PLAČIOJI G. 10, LT-01308 VILNIUS
+370 5 210 7176, NEMOKAMA LINIJA

+370 800 01230

EL. PAŠTAS: VAIKAMS@LRS.LT

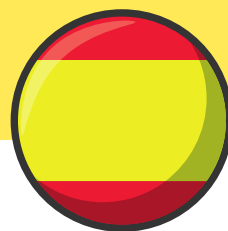

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Informații utile pentru copiii

În Spania:

INFOACOSO

<https://infoacoso.es/telefonos-de-ayuda/>

AEPAE

The Spanish Association for the
Prevention of School Harassment

+370 800 77277

NACE

No to School Bullying Association

<https://www.noalacoso.org>

ANAR Foundation
(ajutor pentru copii și
adolescenți cu risc)

<https://www.anar.org>

AEPD

Spanish Agency for Data
Protection

<https://secureprivacy.ai/spanish-aepd-cookie-guidelines/>

SOS BULLYING

+34 620 489 3327 //
SOSBULLYING@HOTMAIL.COM

DEPARTAMENTUL DE EDUCATIE

+34 900 018 018
TELEGRAM: +34 600 909 073

POLIȚIE

participa@policia.es
915 889 522- 915 889 555

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Informații utile pentru copiii

În Turcia:

**LINIA DE AJUTOR PENTRU
TINERI**

0850 455 00 70

www.geclikdestekhatti.org.tr

**CENTRU DE AJUTOR PE
INTERNET**

<https://www.internetyardim.org.tr/siber-zorbalik>

**TELEFON PENTRU URGENȚE
112**

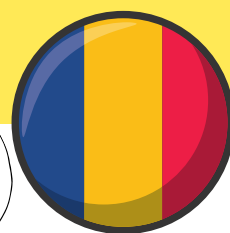

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Informații utile pentru copiii

În România:

CHILD HELPLINE

Telefon : 116 111

Email:

telefonulcopilului@telefonulcopilului.ro
<http://www.telefonulcopilului.ro/acasa>

UNICEF ROMANIA

Telefon: +40 21 201 7853

Email: bucharest@unicef.org

<https://www.unicef.org/romania/ro>

SALVAȚI COPIII ROMANIA

Telefon: +4021.316.6176

secretariat@salvaticopiii.ro

<https://www.salvaticopiii.ro/>

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Referințe:

1. Adapted from “Violência Doméstica: Intervenção em grupo com mulheres vítimas – Manual para Profissionais” (Matos & Machado, 2011).
2. Authorship/adaptation or source: Adapted by Associazione Culturale Strauss. Formerly adapted by Mark Mains, Extension Specialist for 4-H Youth Development, University of Kentucky from training materials supplied by Deana Reed, Extension Specialist for 4-H Youth Development, University of Kentucky. Originally adapted from “Breaking the Code” by Kansas State University Extension.
3. Authorship/adaptation or source: Brenner, „Cool bleiben statt zuschlagen“, 2002, revised by B. Sinapius.
4. Authorship/adaptation or source: BullyingFree NZ Week 2018 Activity Pack.
5. Authorship/adaptation or source: SALTO Booklet of Project BRAVE – BUILDING RESILIENCE AGAINST VIOLENT EXTREMISM
6. Authorship/adaptation or source: unknown source, adapted by Association PEL.
7. Bullying: Don't Suffer in Silence – an a 1. anti-bullying pack for schools. 2002.
8. Children and Young People. Queen's Printer, 2003.
9. Dr. Antanas Valantinas “Problemos apraiškos” / Dr. Antanas Valantinas “Manifestations of the Problem”.
10. Dr. Antanas Valantinas “Problemos apraiškos”:
<https://slideplayer.lt/slide/17296633/>.
11. Focus on Bullying. A Prevention Program for Elementary School Communities. British Columbia, 1999.
12. Focus on Harassment and intimidation. Responding to Bullying in Secondary School Communities. British Columbia, 2001.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Referințe:

13. Goldy C. Breaking the Cycle of Bullying. NCESD, 2002.
14. http://girlsguidetoendbullying.org/Cyber_SeeBullying.html.
15. <http://www.bullying.co.uk>.
16. <http://www.pacerkidsagainstbullying.org>.
17. <https://kids.kaspersky.com/10-forms-of-cyberbullying/>.
18. <https://online-timer.lt/downloadastro.com/tools/>.
19. <https://training.talentator.com/>.
20. <https://www.accreditedschoolsonline.org/resources/cyberbullying-prevention-and-support/>.
21. <https://www.connectsafely.org/cyberbullying/>.
22. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6981789/>.
23. <https://www.opencolleges.edu.au/informed/features/15-strategies-educators-can-use-to-stop-cyberbullying/>.
24. <https://www.stopbullying.gov/resources/kids>.
25. <https://www.tamo.lt/ugdymas/sekstingas-mano-vaikas-su-tuo-nesusijes/>.
26. <https://www.teachthought.com/technology/7-ways-to-prevent-cyberbullying/>.
27. <https://www.unicef.org/end-violence/how-to-stop-cyberbullying>.
28. <https://www.verywellfamily.com/types-of-cyberbullying-460549>.
29. <https://www.webmd.com/parenting/news/20100706/emotional-troubles-for-cyberbullies-and-victims#3>.
30. <https://www.zmogausteisiugidas.lt/en/themes/>.
31. Oliver C., Candappa M. Tackling Bullying: Listening to the Views of On emotional support in dealing with cyberbullying:
32. Young people's health in context: Health behavior in school-aged children (HBSC) study: international report from 2001/2002 survey. World Health Organization, 2003.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

IO1 – Produs intelectual
Bullying și hărțuire pe internet
povestiri pentru copii

Proiect: Abilități de Conștientizare și Prevenire a Hărțuirii și a
Discursului Violent pe Internet la copiii de vârstă școlară,
CYBERAWARE,
NO. 2020-1-LT01-KA201-077819

2021

PARTENERI:

KLAIPĖDOS
MIESTO
PEDAGOGŲ
ŠVIETIMO IR
KULTŪROS
CENTRAS

inerciadigital

